

สภาพและปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551

ปริญญานิพนธ์
ของ
ดอนศักดิ์ คงแก้ว

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

ตุลาคม 2551

สภาพและปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

ตุลาคม 2551

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สภาพและปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ตุลาคม 2551

ดอนศักดิ์ คงแก้ว. (2551). *สภาพและปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551*. ปรินญาณินทร์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ไพฑูรย์ ศรีชัยสวัสดิ์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล.

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอน และเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 จำนวน 300 คน เป็นชาย 203 คน และหญิง 97 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .95 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบโดยใช้สถิติที (t - test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพและปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551

1.1 ด้านความสำคัญ จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา โดยรวมมีสภาพการเรียนการสอนที่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 99.20 และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

1.2 ด้านครูผู้สอนพลศึกษา โดยรวมมีสภาพการเรียนการสอนที่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 97.23 และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

1.3 ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมมีสภาพการเรียนการสอนที่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 83.87 และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

1.4 ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมมีสภาพการเรียนการสอนที่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 99.10 และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

2. การเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 ตามตัวแปรเพศ และวุฒิทางการศึกษา พบว่า มีปัญหาในการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน

THE STATE AND PROBLEMS IN TEACHING HEALTH AND PHYSICAL
EDUCATION OF LEVEL 2 OF THE PHYSICAL EDUCATION TEACHERS
IN NAKHON SI THAMMARAT EDUCATIONAL SERVICE AREA
IN ACADEMIC YEAR 2008

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
October 2008

Donsak Kongkaew. (2008). *The State and Problems in Teaching Health and Physical Education of Level 2 of the Physical Education Teachers in Nakhon Si Thammarat Educational Service Area in Academic Year 2008*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Paiboon Srichaisawat, Asst. Prof. Jiamsak Panitchaikul.

The purpose of this study was to find and compare the states and problems in teaching health and physical education at the educational level 2 of physical education teachers in Nakhon Si Thammarat Educational Service areas of the academic year 2008. The subjects of 300 , 203 males and 97 females , were simple randomly sampled from the physical education teachers teaching at the educational level 2 in Nakhon Si Thammarat Educational Service areas of the academic year 2008. The data were collected by the writer's constructed questionnaire with its reliability of .95. After the data were treated for frequency, percentage, mean, standard deviation and the t-value.

It was found as follows:

1. The states and problems :

1.1 On the objectives of physical education, as a whole, the states of teaching were suitable, 99.20%, with a low level of problems.

1.2 On the teachers, as a whole, the states of teaching were suitable, 97.23 % a low level of problems.

1.3 On the equipment and facilities, as a whole, the states of teaching were suitable, 83.87 %, with an average level of problems.

1.4 On measurement and evaluation, as a whole, the states of teaching were suitable, 99.10 %, with a low level of problems.

2. When compared the teaching problems by sexes and educational levels, there were no significant differences.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จลงได้ด้วยดีเนื่องจากผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจากรองศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์ และรองศาสตราจารย์สุนทร แมนสงวน กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติมที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำให้ความเอาใจใส่ในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัยและขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถาม ผู้วิจัยมีความรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาการด้านพลศึกษาจนทำให้ผู้วิจัยสามารถค้นคว้าข้อมูลและจัดทำปริญญานิพนธ์ได้ประสบผลสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีตลอดมา

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ทั้ง 4 เขต ครูผู้สอนพลศึกษาทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อจัดทำปริญญานิพนธ์เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คุณสมวงศ์ คุณมาลี รัตนพร ที่คอยให้การช่วยเหลือและเป็นกำลังใจด้วยดีมาโดยตลอดและขอขอบพระคุณผู้ที่ให้ความช่วยเหลือในการทำวิจัยที่ผู้วิจัยมิได้เอ่ยนามมา ณ ที่นี้

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่ บิดาที่ล่วงลับไปแล้ว คุณแม่ผัว คงแก้ว ครู อาจารย์ รวมถึงญาติมิตร ทุกท่านที่มีส่วนในการวางรากฐานการศึกษาให้แก่ผู้วิจัย ตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่กรุณาให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ดอนศักดิ์ คงแก้ว

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	3
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	3
ตัวแปรที่ศึกษา	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
สมมติฐานในการวิจัย	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
ความหมายและความสำคัญของหลักสูตร	6
องค์ประกอบของหลักสูตร	7
ความสำคัญและจุดมุ่งหมายของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	8
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้	10
คุณสมบัติของครูพลศึกษา	11
ลักษณะของการสอนที่ดี	15
อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	16
การวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา	18
การจัดการศึกษาของจังหวัดนครศรีธรรมราช	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	25
งานวิจัยในต่างประเทศ	25
งานวิจัยในประเทศ	27
3 วิธีดำเนินการวิจัย	37
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	37
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	38
การเก็บรวบรวมข้อมูล	39
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	40

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	41
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	53
สังเขปความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีดำเนินการวิจัย ..	53
สรุปผลการวิจัย.....	55
อภิปรายผล	56
ข้อเสนอแนะ.....	59
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	59
บรรณานุกรม.....	60
ภาคผนวก.....	64
ภาคผนวก ก	65
ภาคผนวก ข	75
ประวัติย่อผู้วิจัย	77

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551.....	38
2	ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา (n = 300).....	42
3	สภาพที่เป็นจริงในการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 ด้านความสำคัญ จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา (n 300).....	43
4	สภาพที่เป็นจริงในการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 ด้านครูผู้สอนพลศึกษา (n = 300).....	44
5	สภาพที่เป็นจริงในการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก (n = 300).....	45
6	สภาพที่เป็นจริงในการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา (n = 300).....	46
7	ปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 ด้านความสำคัญ จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา (n = 300).....	47
8	ปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 ด้านครูผู้สอนพลศึกษา (n= 300).....	48
9	ปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก (n = 300).....	49
10	ปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา (n = 300).....	50
11	เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระ การเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา นครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามตัวแปรเพศ.....	51

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

- 12 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระ
การเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา
นครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามตัวแปรวุฒิการศึกษา..... 52

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

คุณภาพของประชากรในประเทศเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งว่าประเทศใดเจริญก้าวหน้ามากน้อยเพียงใด ปัจจุบันประเทศไทยได้รับผลกระทบจากปัญหาจากสังคมโลกและการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีส่งผลให้การดำเนินชีวิตส่งผลให้การดำเนินชีวิตและสุขภาพของประชาชนยุ่งยากและซับซ้อนขึ้นการต่อสู้ดิ้นรนแข่งขันกันทางสังคมและเศรษฐกิจทำให้ประชาชนเจ็บป่วยด้วยโรคที่เกิดขึ้นจากปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมและพฤติกรรม เช่น โรคเครียดและโรคที่เกิดจากการขาดการออกกำลังกายมากขึ้นกว่าในอดีตและมีแนวโน้มจะรุนแรงมากยิ่งขึ้นหากประชาชนในประเทศยังไม่ได้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเอง วิชาพลศึกษาจึงเป็นสาระการเรียนรู้ที่สำคัญในการพัฒนาประชากรโดยมุ่งเน้นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ การป้องกัน ส่งเสริมพัฒนาและการบริหารจัดการชีวิตเพื่อดำรงสุขภาพที่ดี อันเป็นรากฐานสำคัญยิ่งต่อการดำรงชีวิตที่สมดุลทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและจิตวิญญาณซึ่งเป็นองค์ประกอบของการมีสภาวะทางสุขภาพที่สมบูรณ์ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545) และในสังคมการศึกษาของไทยได้มีการปรับปรุงเพื่อให้ทุกคนในประเทศได้รับการศึกษากันอย่างทั่วถึงการศึกษาของไทยจึงต้องมีการปฏิรูปเพื่อให้เข้ากับยุคสมัยที่กำลังมีการเปลี่ยนแปลงซึ่งการศึกษาในยุคใหม่นั้นจะมีการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ซึ่งการศึกษาแบบเก่าจะเน้นในด้านวิชาการเพียงอย่างเดียว ดังนั้นการเรียนการสอนจึงต้องมีการปรับปรุงแบบให้นักเรียนได้มีการเรียนรู้ที่มากขึ้นมากกว่าเดิม หลักสูตรการศึกษาใหม่เป็นการเรียนทฤษฎีควบคู่ไปกับการปฏิบัติ เพื่อให้นักเรียนได้มีประสบการณ์ตรง และฝึกให้มีการวางแผนในการทำงานและการแก้ไขปัญหา โดยครูจะเป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ให้นักเรียนนำความรู้ในด้านต่างๆ เช่น กิจกรรมสุขศึกษาและพลศึกษาไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

การศึกษานับเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งในการสร้างความเจริญก้าวหน้าของสังคมและประเทศชาติ เพราะการศึกษาเป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์โดยตรงต่อการพัฒนาบุคคลของประเทศให้เป็นผู้ที่รู้จักคิด รู้จักทำ รู้จักปัญหา และวิชาการแก้ไข ตลอดจนสามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และสิ้นเปลืองน้อยที่สุด การศึกษาเป็นกระบวนการในการเสริมสร้างบุคคลให้มีลักษณะที่พึงประสงค์ดังกล่าว ดังนั้น การพลศึกษาจึงเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาชาติ ที่มีการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน ซึ่งการเรียนการสอนจะสำเร็จได้ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการ เช่น งบประมาณ สถานที่ อุปกรณ์ กระบวนการเรียนการสอน หลักสูตร จุดมุ่งหมาย การสอน และที่สำคัญที่สุดคือ ครูพลศึกษาจะต้องเป็นผู้นำและผู้ดำเนินการให้สำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้นักเรียนได้เกิดพัฒนาทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญาและ

เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม สามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุขต่อไป

ดังนั้นในระบบการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจึงมีบทบาทหน้าที่และความสำคัญ เนื่องจากเป็นวิชาที่ทำให้ผู้เรียนมีสมรรถภาพทางร่างกายที่สมบูรณ์ แล้วยังเน้นรวมไปถึงการใช้ประสบการณ์ในการแก้ไขปัญหาได้เป็นอย่างดี เป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจริง ทั้งนี้วิชาพลศึกษายังสอนให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ ที่จะเป็นผู้มีความสุขกายสบายใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น มีความอดทน อดกลั้น และมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของประเทศชาติ ต่อไปรัฐบาลควรตระหนักและเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญที่จะพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เป็นบุคลากรที่มีคุณภาพของประเทศชาติต่อไป รัฐบาลตระหนักถึงความสำคัญของวิชาพลศึกษาจึงได้มีการบรรจุหลักสูตรพลศึกษาไว้ในหลักสูตรของตารางเรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา เพราะเป็นวิชาที่สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมร่างกายที่ถูกต้อง ทำให้รู้จักวิธีการส่งเสริม สุขภาพเพื่อความยืนยาวของชีวิตและกระทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม

การปฏิรูปการศึกษาช่วงที่สำคัญคือ การปฏิรูปหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งมีคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ วก. 116 / 2544 ลงวันที่ 2 พฤศจิกายน 2544 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545) ในสาระที่สำคัญ คือ เงื่อนไขและเวลาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ดังนั้น ปีการศึกษา 2546 ให้ใช้หลักสูตรในชั้น ป. 1, 4 และ ม. 1, 4 ปีการศึกษา 2547 ให้ใช้หลักสูตรในชั้น ป. 1, 2, 4, 5 และ ม. 1, 2, 4, 5 และปีการศึกษา 2548 ใช้หลักสูตรทุกชั้นเรียน (ครบทั้ง 4 ช่วงชั้น) การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้เริ่มใช้โรงเรียนนำร่องและโรงเรียนเครือข่ายการบริหารจัดการหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในปีการศึกษา 2546 และในปีการศึกษา 2546 โรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกโรงเรียนทั่วประเทศ ต้องจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา พุทธศักราช 2546 ขึ้นใช้เองตามช่วงชั้นที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด โดยยึดหลักสูตรแกนกลาง ร้อยละ 70 โรงเรียนจัดทำหลักสูตรเพิ่มเติม ร้อยละ 30 การดำเนินการโรงเรียนประสบปัญหาด้านต่างๆ มากมาย เช่น การจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา การจัดทำสาระการเรียนรู้กลุ่มต่างๆ การกำหนดโครงสร้างด้านเวลาเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลพลศึกษา ด้านวัสดุอุปกรณ์ ทัศนคติของ ครูผู้สอน ผู้เรียน ผู้บริหาร ชุมชน และปัญหาอื่นๆอีกมากมาย วิชาพลศึกษาเป็นวิชาหนึ่งที่กำหนดไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของชาติ ก็ประสบปัญหาด้านต่างๆ เช่นกันโดยเฉพาะด้านงบประมาณ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งสถานศึกษาบางแห่งได้จัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อจัดจ้างให้ไม่เพียงพอต่อความต้องการทำให้การเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาไม่เกิดประสิทธิผลเท่าที่ควรต่อการที่จะพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ และวิสัยทัศน์ของวิชาพลศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เกิดพัฒนาทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา และดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขต่อไป

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจและต้องการที่จะศึกษาเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ทั้ง 4 เขต เพื่อจะได้ทราบถึงสภาพและปัญหาของครูพลศึกษา จะได้เป็นข้อมูลในการหาทางปรับปรุงแก้ไขการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในด้านต่างๆ ให้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้เกิดประโยชน์ตรงตามวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา และเพื่อประโยชน์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการที่จะนำผลการวิจัยไปปรับปรุงแก้ไขการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 ตามตัวแปรเพศ และวุฒิทางการศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบถึง สภาพและปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรในกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 มีอยู่ 468 โรงเรียนมีครูพลศึกษา รวม 676 คน แบ่งเป็นเพศชาย 460 คน และเพศหญิง 216 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 300 คน เป็นชาย 203 คน และหญิง 97 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ

1.1 เพศ แบ่งออกเป็น

1.1.1 เพศชาย

1.1.2 เพศหญิง

1.2 วุฒิทางการศึกษา แบ่งออกเป็น

1.2.1 มีวุฒิต่างพลศึกษา

1.2.2 ไม่มีวุฒิต่างพลศึกษา

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพและปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **สภาพการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา** หมายถึง สภาพหรือสภาพทั่วไป ที่เป็นจริงในการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551

2. **ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา** หมายถึง สิ่งที่เป็นอุปสรรคและส่งผล กระทบต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 ทำให้ไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

3. **กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา** หมายถึง กลุ่มสาระการเรียนรู้ กลุ่มหนึ่งในจำนวน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

4. **สาระหรือสาระการเรียนรู้** หมายถึง สาระการเรียนรู้ตามหลักสูตร ประกอบด้วย องค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะคือค่านิยม คุณธรรมจริยธรรมของผู้เรียน

5. **ช่วงชั้นที่ 2** หมายถึง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6

6. **ครูพลศึกษา** หมายถึง ครูผู้มีหน้าที่รับผิดชอบการสอนวิชาพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6

7. **สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช** หมายถึง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1, 2, 3 และ 4 ซึ่งแบ่งตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1, 2, 3 และ 4 ดังนี้

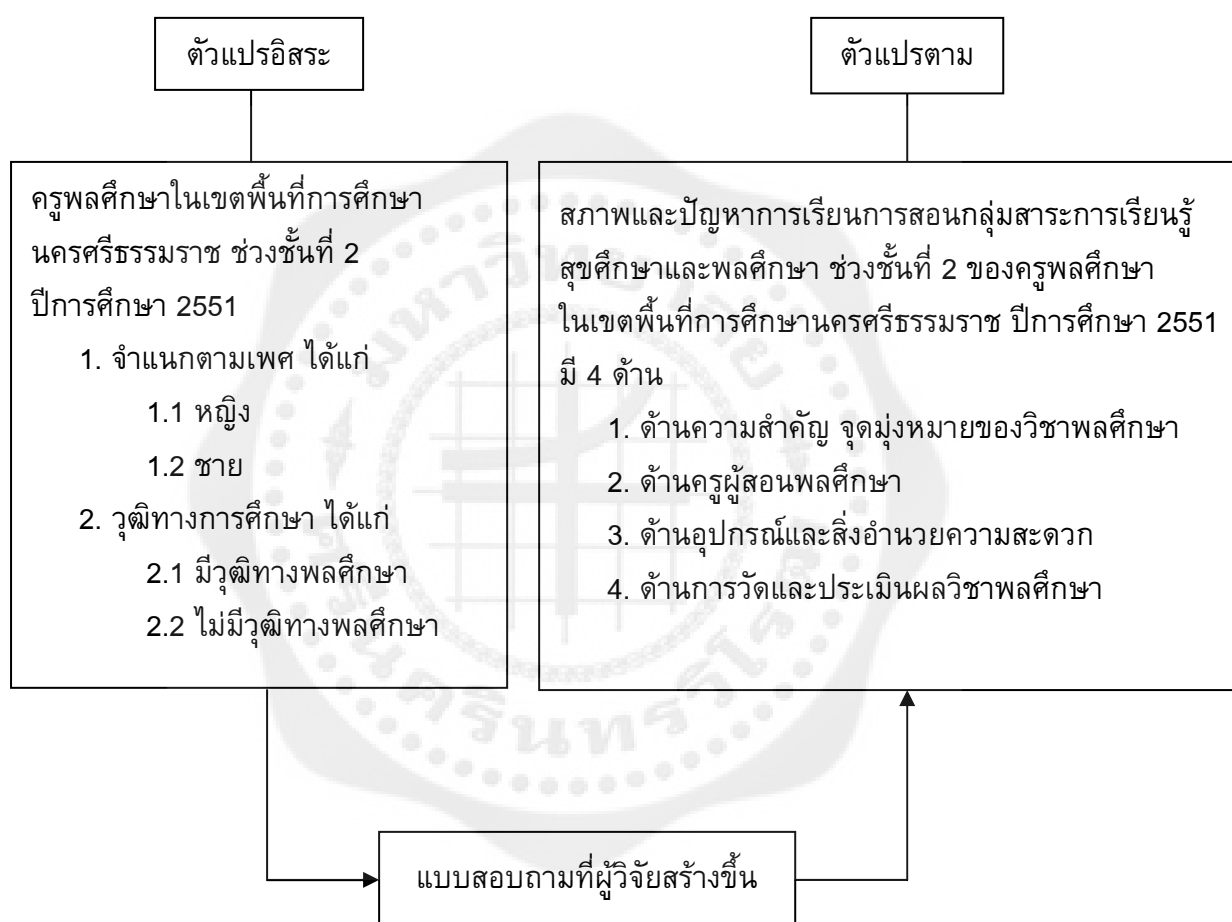
เขต 1 ประกอบด้วย อำเภอเมือง อำเภอลานสกา อำเภอเฉลิมพระเกียรติ และอำเภอพระพรหม

เขต 2 ประกอบด้วย อำเภอบางขัน อำเภอกงหรา อำเภอฉวาง อำเภอพิปูน และอำเภอช้างกลาง

เขต 3 ประกอบด้วย อำเภอหัวไทร อำเภอชะอวด อำเภอเชียรใหญ่
อำเภอปากพนัง อำเภोजุฬาภรณ์ และอำเภอร่อนพิบูลย์

เขต 4 ประกอบด้วย อำเภอพรหมคีรี อำเภอท่าศาลา อำเภอลิขล อำเภอขนอม
และอำเภอนบพิตำ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัย

1. ครูพลศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 ไม่แตกต่างกัน
2. ครูพลศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 ไม่แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและผลงานที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ เพื่อเป็นแนวทางในการสนับสนุนการวิจัย ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

- 1.1 ความหมายและความสำคัญของหลักสูตร
- 1.2 องค์ประกอบของหลักสูตร
- 1.3 ความสำคัญและจุดมุ่งหมายของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
- 1.4 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
- 1.5 คุณสมบัติของครูพลศึกษา
- 1.6 ลักษณะของการสอนที่ดี
- 1.7 อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
- 1.8 การวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา
- 1.9 การจัดการศึกษาของจังหวัดนครศรีธรรมราช

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
- 2.2 งานวิจัยในประเทศ

ความหมายและความสำคัญของหลักสูตร

นักการศึกษาหลาย ๆ ท่าน ได้ให้ความหมายของคำว่า หลักสูตร พอสรุปได้ดังนี้
วิชัย วงษ์ใหญ่ (2521 : 3) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 4 ประการ ดังนี้

1. รายการที่ทางโรงเรียนกำหนดสอน และรวมทั้งวัสดุหลักสูตรอื่น ๆ
2. รายวิชาที่สอนให้กับเด็ก
3. รายวิชาที่ทางโรงเรียนเปิดสอน
4. การวางแผนประสบการณ์การเรียนรู้ ซึ่งทางโรงเรียนจัดเสนอแนะขึ้นไว้

สุจริต เพียรชอบ (2521 : 12) หลักสูตร คือมวลงประสบการณ์หรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนจัดขึ้นทั้งในและนอกชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและช่วยให้เกิดการพัฒนาทุกด้าน

สัจดี อุทานันท์ (2535 : 563) ได้อธิบายคำว่า “หลักสูตร” หมายถึงประมวลผลของการตัดสินใจก่อนที่จะดำเนินการเรียนการสอน ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการจัดลำดับเนื้อหาของวิชา การเลือกเนื้อหาสาระที่เหมาะสมสำหรับนำมาใช้สอน การเลือกวัสดุอุปกรณ์รวมทั้งกฎเกณฑ์ในการจัดกลุ่มเพื่อให้การสอนเป็นไปอย่างได้ผลให้มากที่สุด

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2541 : 2 – 3) กล่าวว่า “หลักสูตร” ตามความหมายใน พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน หมายความว่า รายวิชาที่กำหนดไว้ให้ศึกษาเพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง ส่วนในภาษาอังกฤษคำว่า CURRICULUM มาจากคำว่า CURRERE ซึ่งหมายความว่า to run หรือการวิ่งไปตามลำดับเป็นชุด ๆ (COURSE) ไปตั้งแต่ต้นจนจบ หรือ รายวิชาต่าง ๆ ที่สอนในโรงเรียน วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัย

องค์ประกอบของหลักสูตร

นักการศึกษาหลาย ๆ ท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตร และนำมาสรุปได้ดังนี้ อมรา เล็กเรณูสินธุ์ (2537 : 9) ได้กล่าวว่า หลักสูตรอาจจะมีได้หลายประเภท หลาย รูปแบบ และหลายระดับ แต่ไม่ว่าจะเป็นหลักสูตรใดก็ตาม ก็จะต้องมีองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญอย่างน้อย 4 ส่วน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญคือ

1. จุดประสงค์ (Objective)
2. เนื้อหาวิชาและประสบการณ์การเรียนรู้ (Content)
3. การนำหลักสูตรไปใช้ (Curriculum Impemtation)
4. การประเมินผล (Evaluation)

ทาบา (วาสนา คุณาภิสิทธิ์. 2541; อ้างอิงจาก Taba. 1962 : 422) ผู้เชี่ยวชาญ หลักสูตร กล่าวว่า หลักสูตรนั้นไม่ว่าจะเป็นแบบใดก็ตามจะมีองค์ประกอบที่สำคัญอย่างน้อยที่สุด 4 อย่าง คือ

1. จุดมุ่งหมายทั่วไปและจุดมุ่งหมายเฉพาะวิชา
2. เนื้อหาวิชาและจำนวนชั่วโมงที่จะสอนแต่ละวิชา
3. ขบวนการสอนและขบวนการเรียน (การนำหลักสูตรไปใช้)
4. การประเมินผลการสอนตามหลักสูตร

ครัก (วาสนา คุณาภิสิทธิ์. 2541 : 8; อ้างอิงจาก Krug. 1957) ได้กล่าวถึงหลักสูตรว่าเป็นวิธีการสอนต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้นโดยโรงเรียนด้วยการจัดประสบการณ์และกิจกรรมต่าง ๆ ให้ นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้เพื่อจะนำไปสู่ความมุ่งหมายทางการศึกษาที่พึงประสงค์ หลักสูตรจะเป็น การรวมกระบวนการต่าง ๆ ไว้ด้วยกัน นั่นคือ การกำหนดจุดมุ่งหมาย กิจกรรมนักเรียน วิธีการ สอน การใช้สื่อการเรียนการสอนและการประเมินผล ซึ่งกระบวนการดังกล่าวคือ กระบวนการของการสอน

สรุป ได้ว่าหลักสูตรมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการให้การศึกษาแก่ประชาชนของประเทศ เพราะหลักสูตรจะเป็นตัวกำหนดทิศทางในการพัฒนาคนและพัฒนาประเทศว่าจะให้ ประชาชนและประเทศชาติเจริญงอกงามในทิศทางเดียวกัน หลักสูตรช่วยให้ประชาชนในชาติได้มี การเรียนรู้มีมวลประสบการณ์ในทุกๆด้าน เช่น ด้านวัฒนธรรม ศิลธรรม จริยธรรม พลศึกษา มีทักษะในการบริหารจัดการชีวิตต่อไป

ความสำคัญและจุดมุ่งหมายของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สุขภาพ มีความสำคัญยิ่งต่อชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี (Well being) ของแต่ละคนและสังคม สุขภาพจึงรวมถึงมิติด้านความเจริญเติบโตและการพัฒนาการของบุคคล ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตวิญญาณ ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนโดยรวม

สุขศึกษาและพลศึกษา มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพของมนุษย์ให้มีความสมบูรณ์ ความสมดุล และมีคุณภาพ ให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้ และเกิดพัฒนาการเกี่ยวกับความมั่นใจในตนเอง ความสามารถของตนเอง เกิดวิธีการเรียนรู้ด้วยพลังมีความสามารถในการนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ เกิดความตระหนักและความรับผิดชอบต่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกายของตนเอง และสามารถตัดสินใจในชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีและความปลอดภัยของผู้อื่นบนพื้นฐานของความเป็นไทย

จุดมุ่งหมายของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สุขศึกษาและพลศึกษา เป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมาย เพื่อการดำรงการสร้างเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัวและสังคมให้ยั่งยืน

สุขศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยม และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพควบคู่ไปด้วย

พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาโดยรวมทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญาและสังคม ด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬา กิจกรรมเหล่านั้นได้รับการคัดสรรมาเป็นอย่างดีแล้ว

สุขศึกษาและพลศึกษาจึงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพจนมีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี โดยมีทั้งความรู้ ความเข้าใจ ทักษะหรือกระบวนการ และคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยม ตามแนวการจัดการศึกษาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2544 ตามจุดหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ผลรวมสุดท้าย คือผู้เรียนเกิดการพัฒนาที่เป็นองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (Holistic) ในการเรียนรู้พลศึกษาผู้เรียนจะได้รับโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬาประเภทบุคคล และประเภททีมอย่างหลากหลายทั้งของไทยและสากล กิจกรรมทางกายและกีฬาต่าง ๆ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลตามศักยภาพด้านการเจริญเติบโตและการพัฒนาการทางกาย ได้ปรับปรุงสุขภาพ และสมรรถภาพ เกิดการพัฒนากลไกอย่างเต็มที่ ได้เรียนรู้ถึงความสำคัญของการฝึกตนเอง ตามกฎ กติกา ระเบียบและหลักการทางวิทยาศาสตร์ ได้แข่งขันและได้ร่วมกันทำงานเป็นทีม ได้รับประสบการณ์จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองโดยตรงตามความถนัดและความสนใจ ได้ค้นหาด้วยความพึงพอใจจากการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย กีฬา นันทนาการ และกิจกรรมที่สร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย และรักการออกกำลังกาย การจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้

สุขศึกษาและพลศึกษาในสถานศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาครบถ้วนจากสาระต่าง ๆ คือ การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์ ชีวิตและครอบครัว การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ การป้องกันโรค และความปลอดภัยในชีวิต รวมทั้ง สามารถจัดให้สอดคล้องเชื่อมโยงบูรณาการกับสาระการเรียนรู้อื่นอีก 7 กลุ่มสาระ และยังนำไปจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อการเติมเต็มให้แก่ผู้เรียนได้อีกด้วย ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา จึงควรจัดให้เหมาะสมกับระดับความสามารถ ความต้องการความสนใจของผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ควรให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมท้องถิ่น วัฒนธรรมไทย วัฒนธรรมสากล โดยได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือจากชุมชน และท้องถิ่นไปพร้อมกัน

คุณภาพผู้เรียน

เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนจะมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง มีเจตคติ และค่านิยมที่ดี ในเรื่องธรรมชาติการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ ชีวิตครอบครัว การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ การป้องกันโรคและความปลอดภัยในชีวิตมีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพและสมรรถภาพจนเป็นนิสัย

เมื่อจบการเรียนรู้กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาในช่วงชั้นที่ 2 ผู้เรียนจะมีคุณภาพดังต่อไปนี้

จบช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6)

1. เข้าใจความสัมพันธ์เชื่อมโยงในการทำงานของระบบต่าง ๆ ของร่างกายและรู้จักดูแลอวัยวะที่สำคัญของระบบนั้น ๆ
2. เข้าใจธรรมชาติการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม แรงขับทางเพศของชายหญิงเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น สามารถปรับตัวและจัดการได้อย่างเหมาะสม
3. เข้าใจและเห็นคุณค่าการมีชีวิตและครอบครัวที่อบอุ่นและเป็นสุข
4. ภูมิใจและเห็นคุณค่าของตน ปฏิบัติสุขอนามัยทางเพศได้ถูกต้องและเหมาะสม
5. หลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ ความรุนแรง สารเสพติด และการล่วงละเมิดทางเพศ
6. มีทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานและการควบคุมตนเองในการเคลื่อนไหวแบบผสมผสาน
7. รู้หลักการเคลื่อนไหวและสามารถเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย เกม การละเล่นพื้นเมือง กีฬาไทย กีฬาสากล ได้อย่างปลอดภัยและสนุกสนาน มีน้ำใจนักกีฬา โดยปฏิบัติตามกฎกติกา สิทธิ และหน้าที่ของตนเองจนสำเร็จลุล่วง
8. ปฏิบัติกิจกรรมทางกาย และกิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายได้ตามความเหมาะสมและความต้องการเป็นประจำ

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

กระทรวงศึกษาธิการ (2545 : 6 – 7) กล่าวถึงสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ไว้ดังนี้

สาระ เป็นองค์ความรู้ที่เป็นเนื้อหาสาระครอบคลุมการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้ง 12 ปี เพื่อให้สถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เกี่ยวข้องสามารถจัดทำหลักสูตรได้ตามความเหมาะสมกับผู้เรียนและเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

มาตรฐานการเรียนรู้ เป็นข้อกำหนดคุณภาพผู้เรียนด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมของแต่ละกลุ่มสาระ เพื่อใช้เป็นจุดมุ่งหมายในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ซึ่งกำหนดเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. มาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นมาตรฐานการเรียนรู้เมื่อผู้เรียนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น เป็นมาตรฐานการเรียนรู้แต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้เมื่อผู้เรียนจบในแต่ละช่วงชั้น คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6

สาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สาระที่เป็นองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ประกอบด้วย

สาระที่ 1 : การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2 : ชีวิตและครอบครัว

สาระที่ 3 : การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย กีฬาสากล

สาระที่ 4 : การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค

สาระที่ 5 : ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สาระที่ 1 : การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์

มาตรฐาน พ 1.1 : ความเข้าใจธรรมชาติการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2 : ชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน พ 2.1 : เข้าใจและเห็นคุณค่าของชีวิต ครอบครัว เพศศึกษา

และมี ทักษะในการดำเนินชีวิต

สาระที่ 3 : การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย กีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 : เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย

การออกกำลังกาย และกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2 : รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา

ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ

กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน
และชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา

สาระที่ 4 : การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค

มาตรฐาน พ 4.1 : เห็นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรง
สุขภาพ การป้องกันโรค และการสร้างเสริมสมรรถภาพ
ทางกายเพื่อสุขภาพ

สาระที่ 5 : ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ 5.1 : ป้องกันหลีกเลี่ยงจากปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อ
สุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้จ่าย สารเสพติด และความรุนแรง

สรุป หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหลักสูตรแกนกลาง มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็น
มนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุขและมีความเป็นไทย พัฒนาผู้เรียนผู้เรียนสามารถ
เรียนรู้ต่อเนื่องตลอดชีวิต จัดการเรียนรู้ได้ทุกรูปแบบมี 3 ระบบ การศึกษาในระบบ การศึกษานอก
ระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย มีจุดมุ่งหมายพัฒนาผู้เรียนให้เกิดลักษณะพึงประสงค์ ได้กำหนด
โครงสร้างของหลักสูตรระดับช่วงชั้น 4 ช่วงชั้น สาระการเรียนรู้ไว้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ จัด
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไว้ 2 ลักษณะคือ กิจกรรมแนะแนว และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีมาตรฐาน
การเรียนรู้ ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ เวลาตามกำหนดในแต่ละช่วงชั้น ตามหลักสูตรขั้นพื้นฐาน
ปีพุทธศักราช 2544 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา มีเป้าหมายสูงสุดคือสุขภาพดี
อย่างยั่งยืน สุขภาพหมายถึงมิติด้านความเจริญเติบโตและการพัฒนาการของบุคคล ทางด้านร่างกาย
ทางด้านจิตใจ ทางด้านอารมณ์ ทางด้านสังคม ทางด้านสติปัญญา และจิตวิญญาณ วิชาพลศึกษา
จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาสุขภาพ เมื่อจบการศึกษาในกลุ่มสาระการเรียนรู้นี้ ผู้เรียนมี
เจตคติและค่านิยมที่ดีในเรื่องธรรมชาติการเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์ ชีวิตและครอบครัว การ
เคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล การสร้างสุขภาพ สมรรถภาพ
การป้องกันโรค และความปลอดภัยในชีวิต มีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพจนเป็นนิสัย

คุณสมบัติของครูพลศึกษา

ครูพลศึกษาหรืออาจารย์ผู้สอนถือว่าเป็นหัวใจและองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของการเรียน
การสอนตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ได้นิยามไว้ว่า “ครู” หมายถึง
ผู้สั่งสอนศิษย์ ผู้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ศิษย์”

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527 : 47) ได้กล่าวถึงครูพลศึกษาที่จะสามารถปฏิบัติหน้าที่ และ
ภารกิจทางพลศึกษาได้ดีมีประสิทธิภาพ ควรจะมีลักษณะที่สำคัญ ดังต่อไปนี้ คือ

1. เป็นผู้มีความรู้ทั้งในด้านวิชาการพลศึกษาทั่วไป วิชาชีพครู และวิชาพลศึกษา
2. เป็นผู้ที่มีความศรัทธาในวิชาพลศึกษาอย่างแท้จริง

3. เป็นผู้มีความรู้สึกในการรับผิดชอบสูง
4. เป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และกระตือรือร้น
5. เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดีสุขภาพสมบูรณ์
6. เป็นผู้มีคุณธรรม มีจิตใจโอบอ้อมอารีเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และมีน้ำใจเป็นนักกีฬา
7. เป็นผู้ที่รักเด็ก มีอารมณ์สนุกสนานร่าเริง

วาสนา คุณาภภิสิทธิ์ (2539 : 320-321) ได้กล่าวถึงครูพลศึกษาที่ดี ควรมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้มีสุขภาพดีทั้งกายและจิต
2. เป็นผู้มีความสามารถในการฝึกการสอนและมีส่วนร่วมในกีฬาต่างๆ ให้ได้หลายประเภท
3. มีความต้องการและพร้อมที่จะให้บริการแก่บุคคลทั่วไปซึ่งเป็นเรื่องของการให้ความ

ช่วยเหลือ

4. มีความสามารถในการวิเคราะห์แยกแยะทักษะย่อย และการเคลื่อนไหวต่างๆ ออกมาให้นักเรียนเห็นได้อย่างถูกต้องชัดเจนไม่ผิดพลาด

5. มีความสามารถที่จะทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกพึงพอใจและอยากที่จะฝึกหรือเล่นกีฬาต่อไป

6. เป็นผู้มีรูปร่างและลักษณะท่าทางเหมาะสมกับอาชีพครูพลศึกษา
7. มีน้ำใจนักกีฬาและพยายามปลูกฝังให้นักเรียนมีคุณสมบัติของผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา

อยู่เสมอ

8. เป็นผู้มีลักษณะของความเป็นผู้นำ

9. เป็นผู้มีหลักการหรือมีอุดมคติของตนเอง มีบุคลิกดีและมีคุณธรรม นักเรียนต่างช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้ห้องเรียนเป็นสถานที่ที่ทุกคนมีความสุขและนักเรียนรักโรงเรียนอยากมาโรงเรียนเนื่องจากการศึกษามีบทบาทสำคัญในการช่วยให้เยาวชนพัฒนาการทั้งด้านเชาวน์ปัญญาและทางบุคลิกภาพ เพื่อช่วยให้เยาวชนมีความสำเร็จในชีวิต ทุกประเทศจึงหาทางส่งเสริมการศึกษาให้มีคุณภาพ มีมาตรฐานความเป็นเลิศ ความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาการศึกษาจึงสำคัญในการช่วยทั้งครูและนักการศึกษาผู้มีความรับผิดชอบในการปรับปรุงหลักสูตรและการเรียนการสอน

หน้าที่และความรับผิดชอบของครูพลศึกษา

วาสนา คุณาภภิสิทธิ์ (2539 : 316 - 318) ได้บอกถึงว่าครูพลศึกษาควรมีหน้าที่ และความรับผิดชอบได้ดังนี้

1. การสอน ครูพลศึกษามีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนการสอนในหลายๆ รายวิชา ต้องสามารถอธิบาย - สาธิตเทคนิค ทักษะ ประวัติ ประโยชน์ กติกา แผนการเล่น ตลอดจนการใช้อุปกรณ์ให้เป็นประโยชน์ต้องจัดบริหารชั้นเรียนสำหรับการสอน การเล่นเกม การประเมินผล และการแนะแนวต้องมีพัฒนาทัศนคติของความมีน้ำใจนักกีฬา การจัดสภาพแวดล้อมทางสุขภาพและการสอนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายอื่นๆ ของวิชาพลศึกษา

2. การแข่งขันกีฬาภายใน ครูพลศึกษาต้องจัดการแข่งขันกีฬาภายใน โดยทำการจัดโปรแกรมแข่งขันกีฬาต่างๆ รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกที่จะใช้ในการแข่งขันโดยไม่ให้เข้าซ้อน และนักเรียนได้แข่งขันเท่า ๆ กัน ต้องเตรียมการจัดซื้อ จัดลำดับ บำรุงรักษา และแนะนำเกี่ยวกับอุปกรณ์และสิ่งต่างๆ ที่ใช้ประกอบการแข่งขัน ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการแข่งขัน จัดดูแลเรื่องความปลอดภัย จัดเจ้าหน้าที่ดำเนินงานจัดระบบการให้คะแนนจัดความขัดแย้ง และอาจจะต้องจัดทำคู่มือการแข่งขันกีฬาภายในไว้ด้วย

3. การเป็นผู้ฝึกกีฬา ครูพลศึกษาต้องทำหน้าที่เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาด้วย ซึ่งหมายถึงว่าต้องเป็นผู้ที่มีทักษะกีฬาสูงและมีความสามารถในการจูงใจสูงด้วย เหตุผลก็เพราะว่าการสอนในชั้นเรียนจะสอนนักเรียนหลายๆ ระดับความสามารถปะปนกันไปตั้งแต่อ่อนจนเก่ง แต่การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องสอนนักเรียนจากหลายฝ่าย เช่น นักเรียน คนดู นักข่าว หรือแม้แต่ความต้องการของตนเองที่จะพยายามไม่ให้เกิดการแพ้ ผู้ฝึกสอน จึงต้องมีศีลธรรมหลักการ และการเสียสละตนเองอย่างสูงที่จะต่อต้านสิ่งเหล่านั้น และที่สำคัญที่สุดคือจะต้องไม่บ้ายเบนออกจากจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาอย่างเด็ดขาดครูพลศึกษาที่เป็นผู้ฝึกสอนต้องมีการวางแผนจัดการปฏิบัติการ การศึกษาและกำหนดแผนการเล่น ศึกษาจากภาพยนตร์จัดโปรแกรมการซ้อม ร่วมมือกับนักข่าว เลือก จัดซื้อและรักษาวัสดุอุปกรณ์ กล่าวปราศรัยในงานเลี้ยงนักกีฬา เป็นที่ปรึกษา ประเมินผลการตัดสิน นอกจากนั้น ยังต้องวางแผนการเดินทางเพื่อการแข่งขันของทีม การซื้อตั๋วเดินทาง ผู้จับเวลา ผู้ให้คะแนน ผู้ตรวจสอบและรับผิดชอบต่อพฤติกรรมของนักกีฬาและผู้ดู ผู้ฝึกสอนจึงต้องมีคุณสมบัติหลายประการ และอีกประการหนึ่งที่ต้องมีก็คือความเข้มงวดและความเข้าใจผู้เล่นในฐานะพ่อที่ต้องการทำให้ครอบครัวประสบความสำเร็จในการแก้ปัญหาที่มีความซื่อสัตย์ มีความเชื่อถือในตัวผู้เล่น ไม่แสดงความรักผู้เล่นคนหนึ่งคนใดเป็นพิเศษ และอย่าให้สิทธิพิเศษแก่ใครด้วย

4. การอยู่ค่ายพักแรมและกิจกรรมกลางแจ้ง ครูพลศึกษามีหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของค่ายหรือควบคุมดูแลการอยู่ค่ายพักแรมและการว่ายน้ำ สอนให้นักเรียนรู้จักการใช้ชีวิตกลางแจ้ง การใช้ทักษะกีฬาที่สำคัญที่สุด คือการสอนให้นักเรียนรู้จักวิธีใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับคนอื่นในบรรยากาศประชาธิปไตย รักสงบ รักธรรมชาติ อนุรักษ์ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

5. การเต้นรำ การเต้นรำเป็นกิจกรรมที่ได้รับความนิยมเสมอมา โดยเฉพาะผู้หญิง และมีความเกี่ยวข้องกับชีวิตของคนโดยตลอดตั้งแต่สมัยโบราณถึงปัจจุบัน เพราะเป็นกิจกรรมที่แสดงถึงความรู้สึกและอารมณ์ เป็นกิจกรรมที่ทำให้คลายความเครียดได้มาก ครูพลศึกษาจึงสอนได้ทั้งกิจกรรมการเคลื่อนไหวพื้นฐาน การเต้นรำพื้นเมือง การร้องเพลงประกอบการเล่นเกม ลีลาศ และอื่นๆ

6. ลีลาศึกษา ลีลาศึกษาเป็นการเรียนรู้การเคลื่อนไหวและการเคลื่อนไหวจากการเรียนรู้ จึงเป็นการเรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาด้วยตนเอง เป็นการสำรวจค้นหาสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง เน้นการเรียนรู้โดยตัวนักเรียนเป็นสำคัญ การเรียนรู้วิธีการดังกล่าวจะใช้การเคลื่อนไหวเท่านั้น ครูพลศึกษาต้องเข้าใจในการใช้เครื่องมือและเข้าใจในหลักการเคลื่อนไหวของมนุษย์ให้สัมพันธ์กับเวลา แรง

รูปร่าง และการแสดงออกจุดมุ่งหมายของวิชานี้ก็เพื่อให้นักเรียนรู้จักกระมักระวังตนเองใน
สิ่งแวดล้อมต่างๆ ซึ่งครูจะสังเกตได้จากการให้นักเรียนแสดงให้ดูในลักษณะของความ เร็ว - ช้า
ความหนัก-เบา ความเป็นอิสระ ฯลฯ

7. การพลศึกษาพิเศษ ครูพลศึกษาต้องจัดกิจกรรมพิเศษให้แก่ นักเรียน ลักษณะ
ผิดปกติและช่วยให้นักเรียนสามารถปรับตัวได้ขึ้น ครูพลศึกษาจึงต้องมีความรู้ในกายวิภาคศาสตร์
สรีระวิทยา ศาสตร์ การเคลื่อนไหว สรีระวิทยาการออกกำลังกาย จิตวิทยา วิธีสอนและศัพท์
ทางการแพทย์ มีความตั้งใจจริงที่จะช่วยเหลือนักเรียนและรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของ
แพทย์เสียก่อนไม่ใช่ทำการบำบัดด้วยตนเอง

8. งานวิจัย การทำงานวิจัยมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและความก้าวหน้าในการ
ทำงานแม้ครูจะไม่ทำด้วยตนเองก็ควรสนใจงานวิจัยของผู้อื่น ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นผู้เชี่ยวชาญครูควร
รู้จักตีความผลที่ได้จากการวิจัยและนำประโยชน์ให้ได้

9. การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ในสังคมไทยการปลูกฝังให้ประชาชนพลเมืองมีคุณธรรม
(หรือความรู้สึกนึกคิดทางจิตใจ) และจริยธรรม (หรือลักษณะการแสดงออกทางร่างกาย) เป็นเรื่อง
สำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นสิ่งแสดงออกถึงความสุขของคนในสังคมเดียวกัน เมื่อสมาชิกแต่ละคน
ของสังคมนั้นมีคุณธรรมสูงไปด้วย ซึ่งจะเป็นพื้นฐานของความเจริญก้าวหน้าต่อไป ครูทุกคนจึง
ควรรับเอาบทบาทของการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมให้แก่ นักเรียนไว้อย่างเต็มภาคภูมิ พร้อม
ทั้งปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีอีกด้วย การปลูกฝังดังกล่าวสามารถกระทำได้ในขณะสอนวิชาพลศึกษา
ในทุกขั้นตอนของกิจกรรมการเรียน เพราะหัวข้อจริยธรรมที่คณะกรรมการจัดจริยธรรมให้แก่
นักเรียน นักศึกษา และประชาชนได้ระบุมี 10 ประการดังนี้

9.1 ความเป็นระเบียบวินัย

9.2 ความซื่อสัตย์ สุจริต และยุติธรรม

9.3 ความขยัน ประหยัด และยึดมั่นในสัมมาชีพ

9.4 ความสำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติ

9.5 การรู้จักคิดริเริ่ม วิจาร์ณ และการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล

9.6 ความกระตือรือร้นในการปกครองระบอบประชาธิปไตย รักและเทิดทูน

ชาติศาสนา และพระมหากษัตริย์

9.7 ความมีพละทานมัสมบรูณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ

9.8 การรู้จักพึ่งตนเองและมีความมื่อคตมคติ

9.9 ความรู้สึกภาคภูมิใจและรู้จักทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและทรัพยากรของชาติ

9.10 การรู้จักเสียสละ มีเมตตาอารี กตัญญูทเวทีกกล้าหาญ และสามัคคีกัน

ตามความเป็นจริงแล้วในการสอนพลศึกษาเองก็มีจุดมุ่งหมายเป็นผลพลอยได้ตามมาจากการ
พัฒนาด้านร่างกายอยู่แล้ว นั่นคือการพัฒนาจิตสังคมวิสัย ซึ่งหมายถึงการทำให้ นักเรียนเกิด
การเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพต่างๆ เช่น ความมีคุณธรรม ความเป็นพลเมืองดี มีน้ำใจนักกีฬา

การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี เคารพกฎกติกา กล้าแสดงออก ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ถ้านักเรียนได้ปฏิบัติเป็นประจำแล้วก็จะเป็นผู้ที่มีจริยธรรมอันดีอย่างมั่นคงต่อไปในอนาคตบทบาทต่างๆ ในสังคม ครูพลศึกษาอาจมีบทบาทในสถานที่อื่นๆ อีกเช่น ในสถานกักกัน วัด โรงพยาบาล โรงงาน อุตสาหกรรม องค์กรต่างๆ ชมรมกีฬา ลูกเสือเนตรนารี เทศบาล โดยปฏิบัติให้เป็นตาม จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา แต่วิธีการปฏิบัติอาจต่างจากที่ใช้ในโรงเรียน

ลักษณะของการสอนที่ดี

จรรยา แก่นวงษ์คำ (2529 : 11) ได้อธิบายถึงลักษณะของการสอนที่ดี ดังนี้คือ

1. การสอนที่ดีต้องมีความมุ่งหมายของบทเรียนมีการเตรียมเนื้อหา อุปกรณ์ การประเมินผล ได้สอดคล้องกับความมุ่งหมาย
2. การสอนที่ดีต้องยึดเด็กเป็นหลัก โดยคำนึงถึงความแตกต่างในเรื่องของวัย ประสบการณ์เดิม และความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็กมากกว่าที่จะเอาหลักสูตรเป็นเกณฑ์
3. การสอนที่ดีควรต้องสร้างบรรยากาศให้เหมาะสมแก่การเรียนรู้ ทั้งในแง่ของสิ่งแวดล้อม และอารมณ์ของเด็ก
4. การสอนที่ดีควรมุ่งให้เด็กได้ความรู้ความสามารถ ทักษะ และทัศนคติพร้อมที่จะประพฤติตนเป็นคนดี
5. การสอนที่ดีต้องเป็นการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ให้เกิดขึ้น
6. การสอนที่ดีต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิดค้นหาเหตุผลความเป็นไปของสิ่งที่เรียน มิใช่เอาความจริงจากตำรา หรือคำบอกเล่าอย่างเดียว
7. การสอนที่ดีควรจะสัมพันธ์เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกันในวิชาเดียวกัน ทั้งในด้านทฤษฎี และปฏิบัติซึ่งก่อให้เกิดการต่อเนื่องของประสบการณ์ และสัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน
8. การสอนที่ดีควรเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผน มีส่วนในการ ดำเนินกิจกรรมรวมทั้งการประเมินผลการเรียนการสอนด้วย
9. การสอนที่ดีย่อมช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจในสิ่งที่เรียนโดยใช้แรงกระตุ้น ทั้งภายในและภายนอก แต่ตามหลักการแล้วควรใช้การจูงใจภายในมากกว่าภายนอก
10. การสอนที่ดีไม่ควรยึดมั่นในวิธีสอนวิธีใดวิธีหนึ่งวิธีเดียว แต่อย่างไรก็ตามควรจะเป็น วิธีที่เหมาะสมที่สุด
11. การสอนที่ดีต้องมีการประเมินผลอยู่ตลอดเวลาโดยใช้วิธีการต่างๆ เช่น การสังเกต การซักถาม การสอบ ทั้งนี้เพื่อให้แน่ใจว่าการสอนได้ตรงตามความมุ่งหมาย

สรุป การเรียนการสอนหมายถึง การจัดกิจกรรม การอบรมสั่งสอน การจัดประสบการณ์ ในการศึกษาให้กับบุคคลทุกระดับแต่ละวัยของการเรียนและนำความรู้ ประสบการณ์ เหล่านั้นไปใช้ ดำเนินชีวิตประจำวัน พัฒนาตนเองใช้ชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข การเรียนการสอนต้องจัด

กิจกรรม วิชาพลศึกษาก็เป็นกิจกรรมหนึ่งที่สำคัญ ในระดับประถมศึกษาเด็กกำลังทดลอง อยากรู้ อยากเห็น ครูพลศึกษาต้องกำกับดูแลแก้ไขข้อบกพร่อง ส่งเสริมการพัฒนาให้นักเรียนได้เรียนรู้ เติ้มศักยภาพ และมีประสิทธิภาพ การเรียนการสอนที่ดีต้องมีองค์ประกอบ มีการวางแผน และการจัดการแผนการเรียนรู้ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นอกจากนี้ลักษณะบุคลิกการสอนที่ดีของครูผู้สอนพลศึกษา และคุณสมบัติของครูพลศึกษาก็มีส่วนประกอบที่สำคัญในการเรียนการสอน

อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

สื่อและอุปกรณ์การสอนนับว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นับแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน เนื่องจากสื่อและอุปกรณ์การสอนเป็นสื่อกลางที่ช่วยสื่อสารระหว่างครูผู้สอน กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาและเกิดการมองภาพพจน์ ได้อย่างชัดเจนในเนื้อหาบทเรียนตรงตามที่คุณสอนเข้าใจ การใช้สื่อการสอนนั้นจำเป็นต้องมีการศึกษาเนื้อหา ผลิต จัดหา จัดเตรียมสื่อและอุปกรณ์ เพื่อให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของเนื้อหา และสามารถจัดประสบการณ์ตรงให้กับนักเรียนได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้การดำเนินจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

กิดานันท์ มลิทอง (2543 : 97 - 99) กล่าวถึงความหมายของสื่อการสอน ดังนี้สื่อ (Medium, pl. media) เป็นคำมาจากภาษาละตินว่า มีเดียม “Medium” แปลว่า “ระหว่าง” (Between) หมายถึง สิ่งใดที่บรรจุข้อมูลเพื่อให้ผู้ส่งและผู้รับสามารถสื่อสารกันได้ตรงตาม วัตถุประสงค์ เมื่อนำสื่อมาใช้ในการเรียนการสอน จึงเรียกว่า “สื่อการสอน” (Instructional Media) หมายถึง สื่อชนิดใดก็ตามไม่ว่าจะเป็น สไลด์ วิทยุ โทรทัศน์ วีดิทัศน์ แผนภูมิภาพนิ่ง ฯลฯ ซึ่งบรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน สิ่งเหล่านี้เป็นวัสดุอุปกรณ์ทางกายภาพที่นำมาใช้ในเทคโนโลยีทางการศึกษา เป็นสิ่งที่ใช้เป็นเครื่องมือหรือช่องทางสำหรับใช้ในการเรียนการสอน ของผู้สอนส่งไปถึงผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้สามารถเกิดการเรียนรู้ตาม วัตถุประสงค์ หรือจุดมุ่งหมายที่คุณสอนวางไว้เป็นอย่างดี

คุณค่าของสื่อการสอน สื่อการสอนสามารถใช้ประโยชน์ได้ทั้งผู้เรียนและผู้สอน ดังนี้ **สื่อกับผู้เรียน**

1. เป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเพราะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหาบทเรียนที่ยากซับซ้อนได้ง่ายขึ้นในระยะเวลาอันสั้น และสามารถทำให้เกิดความคิดรวบยอดในเรื่องนั้นได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว
2. สื่อช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจให้กับผู้เรียน ทำให้เกิดความสนุกและไม่รู้สึกเบื่อหน่ายการเรียน
3. การใช้สื่อทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจตรงกันและเกิดประสบการณ์ร่วมกันในวิชาที่เรียน
4. ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น ทำให้เกิดมนุษยสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนด้วย

5. ช่วยสร้างเสริมลักษณะที่ดีในการศึกษาหาความรู้ในการค้นคว้า ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์จากการใช้สื่อเหล่านั้น

6. ช่วยแก้ปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยการจัดให้มีการใช้สื่อในการศึกษารายบุคคล

สื่อกับผู้สอน

1. การใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ ประกอบการเรียนการสอน เป็นการช่วยให้บรรยากาศในการสอนน่าสนใจยิ่งขึ้น ทำให้ผู้สอนมีความสนุกสนานในการสอนมากกว่าวิธีการที่ใช้การสอนแบบบรรยายแต่เพียงอย่างเดียว และเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับตนเองเพิ่มขึ้นด้วย

2. สื่อจะช่วยแบ่งเบาภาระผู้สอนของผู้สอนในด้านการเตรียมเนื้อหา เพราะบางครั้งอาจให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาจากสื่อได้เอง

3. เป็นการกระตุ้นให้ผู้สอนตื่นตัวอยู่เสมอในการเตรียมและผลิตสื่อวัสดุใหม่ ๆ เพื่อใช้เป็นสื่อการสอนตลอดจนคิดค้นวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้การเรียนรู้น่าสนใจมากขึ้น

หลักการเลือกสื่อการสอน

การเลือกสื่อการสอนเพื่อนำมาใช้ประกอบการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพนั้นเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง โดยในการเลือกสื่อผู้สอนจะต้องตั้งวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมในการเรียนให้แน่นอนเสียก่อน เพื่อใช้วัตถุประสงค์นั้นเป็นตัวชี้้นำในการเลือกสื่อการสอนที่เหมาะสม นอกจากนี้ยังมีหลักการอื่น ๆ เพื่อประกอบการพิจารณา คือ

1. สื่อนั้นต้องสัมพันธ์กับเนื้อหาบทเรียนและจุดมุ่งหมายที่จะสอน
2. เลือกสื่อที่มีเนื้อหาถูกต้อง ทันสมัย น่าสนใจ เป็นสื่อที่ให้ผลต่อการเรียนการสอนมากที่สุดช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาวิชาได้ดีเป็นลำดับขั้นตอน
3. เป็นสื่อที่เหมาะสมกับวัย ระดับชั้น ความรู้ และประสบการณ์ของผู้เรียน
4. สื่อนั้นควรสะดวกในการใช้ มีวิธีใช้ไม่ซับซ้อนยุ่งยากจนเกินไป
5. ต้องเป็นสื่อที่มีคุณภาพเทคนิคการผลิตที่ดี หรือถ้าผลิตเองควรคุ้มกับเวลา และการลงทุน

6. มีราคาไม่แพงจนเกินไป หรือถ้าจะผลิตเองควรจะคุ้มกับเวลาและการลงทุน

สรุป อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนพลศึกษาต้องใช้กิจกรรมปฏิบัติทางกาย มีส่วนประกอบที่สำคัญ จะต้องเหมาะสมกับเพศและวัย พิจารณาการใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ในการใช้กิจกรรมการเรียนการสอน โรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน ชุมชนต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรม ต้องมีการวางแผน การทำนุบำรุงรักษา ครู นักเรียน และชุมชนจะต้องร่วมมือกัน

การวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

อเนก เพียรอนุกุลบุตร (2527 : 6-10) กล่าวถึง ประโยชน์ของการวัดและประเมินทางพลศึกษา (Use in Physical Education) ว่าการวัดและประเมินทางการศึกษาเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวินิจฉัยคุณค่าเกี่ยวกับสิ่งนำเข้าหรือปัจจัยนำเข้ากระบวนการ และผลิตผลทางการศึกษา เช่น ความรู้พื้นฐานของนักเรียน หลักสูตร แบบเรียนกิจกรรมการเรียนการสอน ผลของการศึกษาแม้แต่กระบวนการวัดผลในกระบวนการเรียนการสอน ดังนั้น การวัดและประเมินผลทางพลศึกษาจึงมีประโยชน์มากมายหลายด้าน แต่ในสถานภาพปัจจุบันเราใช้ การวัดและประเมินเพื่อประโยชน์ในการตัดสินผลการเรียน และการสอบคัดเลือก เป็นส่วนใหญ่แต่ความจริงแล้วยังอาจใช้การวัดและประเมินทางพลศึกษา เพื่อประโยชน์ที่เกี่ยวกับนักเรียน เกี่ยวกับครู เกี่ยวกับการบริหาร เกี่ยวกับหลักสูตร เกี่ยวกับการแนะแนว เกี่ยวกับการวิจัย และประเมินโครงการและอื่นๆ อีกมากมาย จึงอาจจำแนกประโยชน์เป็นด้านๆ ได้ ดังนี้

1. เพื่อจัดตำแหน่ง (Placement) ใช้ผลการสอบบ่งสถานภาพของบุคคลว่า มีความรู้ความสามารถ ทักษะ มากน้อย สูงต่ำ เด่นด้อย มีตำแหน่งอยู่ระดับใดของกลุ่ม หรือเปรียบเกณฑ์แล้วอยู่ในระดับใด นำไปใช้ประโยชน์ ดังนี้

ใช้สำหรับแยกประเภท (Classification) โดยจัดตำแหน่งเป็นประเภท เป็นกลุ่ม เป็นพวก เช่น

ใช้ในการให้ระดับคะแนน และตัดสินได้ ตก (Grading)

ใช้ประเมินพฤติกรรมนำเข้า (Entry behavior) ก่อนการสอน เช่นกลุ่มที่ไม่มีทักษะพื้นฐาน กลุ่มที่มีความสามารถทางลู่วิ่ง กลุ่มที่เก่งเฉพาะอย่าง เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์การสอน กิจกรรมการเรียนการสอน ระดับผลสัมฤทธิ์ และอื่นๆในทางพลศึกษา การแบ่งกลุ่มตามความสามารถใกล้เคียงกัน เป็นสิ่งจำเป็นต่อสัมฤทธิ์ผลของการเรียนการสอนมาก

ใช้กระตุ้นนักเรียน (Motivating student) การจัดตำแหน่งอาจใช้เป็นเครื่องมือกระตุ้นนักเรียนโดยให้นักเรียนรู้สถานภาพของตนจากผลการทดสอบ เช่น การฝึกด้วยตัวเองเพิ่มเติม อย่างไรก็ตามผู้ที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ทางบวกก็จะได้ การเสริมแรงทางบวก (Positive reinforcement) แต่ผู้ได้ข้อมูลย้อนกลับทางลบก็จะได้การเสริมแรงทางลบ (Negative reinforcement) และลดความกระตือรือร้นจึงต้องพยายาม ตั้งจุดมุ่งหมายให้เหมาะสมไม่สูงเกินไปจนทำให้ท้อถอย

ใช้สำหรับคัดเลือก (Selection) ในการจัดตำแหน่งความสามารถและทักษะทางพลศึกษา อาจใช้ในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ในบางสาขาหรือกิจกรรม จึงใช้ในการคัดเลือกได้ เช่นการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อหรือทำงานในบางสาขา สารนิเทศให้นักเรียนการคัดเลือกนักกีฬาจัดเป็นทีมเพื่อการแข่งขัน

2. เพื่อวินิจฉัย (Diagnosis) ใช้ผลการทดสอบ และประเมินในการวินิจฉัยจุดเด่นจุดอ่อนของพฤติกรรมทั้งในช่วงก่อนเรียน ระหว่างเรียน และเมื่อเรียนจบหน่วยหรือกระบวนการวิชาเพื่อจัด

กิจกรรมเสริมจุดเด่นและแก้ไขैयाวยา ซ่อมเสริมส่วนที่เป็นจุดอ่อนและจุดบกพร่อง เช่น วินิจฉัย ความบกพร่องทางกายก่อนการสอน การแก้ไขปรับปรุงทักษะพื้นฐานแต่ละขั้นตอนหรือเมื่อสิ้นสุด หน่วยการสอน ผลการสอบเพื่อวินิจฉัยนำไปใช้ประโยชน์ในการเรียนของนักเรียน และการสอน ของครูการเรียนของนักเรียน เมื่อผลจากการทดลองชี้เฉพาะว่า อ่อน-เก่ง ตรงไหนขาดพื้นฐานใน เรื่องใด ขาดทักษะและสมรรถภาพด้านใด ก็จะเป็นข้อมูล สารสนเทศให้นักเรียนสามารถฝึกหัดด้วย ตนเอง ปรับปรุงสมรรถภาพ วิธีการเรียนและฝึกด้วยตนเองหรือมีผู้อื่น เช่นครูกลุ่มเพื่อนช่วยเหลือ แนะนำเป็นรายบุคคล หรือกลุ่มย่อย เช่นฝึกการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลเพิ่มเติมหรือพบว่านักเรียน ไม่ยึดแขนเต็มที่ในการตีลูกแบดมินตันลูกโต่ง ก็ใช้ข้อมูลนี้ให้ฝึกหัดแก้ไขข้อบกพร่อง การสอนของ ครู ผลจากการวินิจฉัยจากผลการสอบจะช่วยให้เห็นจุดเด่นและจุดอ่อนของการสอนได้เช่นกันว่า ยาก – ง่ายเกินไป วิธีใช้ได้ผล มาก-น้อย หรือไม่ได้ผลเลยยังรวมไปถึงเนื้อหา อุปกรณ์ ความสนใจ อีกด้วย เช่น ใช้วิธีสอนแบบให้จับไม้เทนนิสตีลูกที่ส่งมาในชั่วโมงแรก เมื่อผ่านไป 3-4 อาทิตย์ พบว่าแทบทั้งกลุ่มหันท้างไม้ไม่ได้ ย่อเข้าไม่เป็น และตีแบบสะบัดข้อมือก็เป็นสัญญาณให้มีการ ปรับปรุงการสอนเหล่านั้น เป็นต้น

3. ใช้ประเมินความก้าวหน้า (Determining Student improvement) ผลของการสอบวัด จะช่วยในการบ่งชี้ความก้าวหน้า ความเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของช่วงใดช่วงหนึ่งได้ว่าแตกต่างจาก ช่วงก่อนหน้านั้นเพียงไรทั้งในด้านระดับ เช่นความแม่นยำ และชนิดประเภท เช่นจากยืนยิงเป็น กระโดดยิงลูกบาสเกตบอล

4. เพื่อใช้ประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการสอน (Teaching efficiency and Effectiveness) ทั้งโดยใช้ข้อมูล สารสนเทศจากการสอบวัดเชิงวินิจฉัย การประเมินผลย่อยและการ ประเมินผลรวม (Formative and summative evaluation) จากผลการเรียนของนักเรียนนั่นเอง เช่นนักเรียนในชั้นส่วนใหญ่ไม่สามารถเรียนได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของหน่วย (Unit) หรือกระบวน วิชามีเหตุมีผลที่เป็นไปได้อย่างน้อย 3 ประการ คือ การสอนบกพร่อง นักเรียนบกพร่อง หรือ วัตถุประสงค์เนื้อหาไม่เหมาะสมถ้านักเรียนปกติ วัตถุประสงค์และเนื้อหาที่สูงเกินไปก็มีเหตุผล เชื่อได้พอควรว่าคงเป็นสาเหตุบกพร่องหรือประสิทธิผลและประสิทธิภาพการสอนอ่อนด้อยหรือ ย่อหย่อนเกินไป การสอนยังอาจประเมินได้โดยให้นักเรียนประมาณค่า (rate) กานสอนในบางลักษณะ เพื่อนครูหรือผู้บริหารสามารถให้เหตุผลเชิงประเมิน ซึ่งจะนำไปสู่การปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้นได้

5. เพื่อใช้ปรับปรุงเนื้อหาของกระบวนวิชาให้เหมาะสม (Adjusting course content) การวัดอาจใช้ในการปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้นักเรียนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ ของกระบวนวิชา เพิ่มขึ้นได้อาจทำได้โดยเพิ่มลดเวลาในบางส่วน จัดลำดับขั้นตอนการนำเสนอและฝึกปฏิบัติเสียใหม่ เช่น ในวิชาทักษะกีฬาบาสเกตบอล นักเรียนอาจยิงประตูมือเดียวได้ แต่วิ่งแล้วกระโดดยิงประตู ไม่ค่อยได้อาจต้องสาธิตมากขึ้น ใช้เวลาในส่วนนี้เพิ่มขึ้น จัดลำดับขั้นตอนให้ละเอียดขึ้น เช่น ให้ เลี้ยงลูกวิ่งแล้วกระโดดยิงประตูหรือจัดลำดับขั้นตอนฝึกทักษะนั้นเสียใหม่ เป็นต้น

6. เพื่อใช้ในการประเมินหลักสูตรหรือโปรแกรม (Evaluating the Curriculum and Program) ผลการสอบวัดอาจใช้เป็นส่วนหนึ่งของข้อมูลที่จะใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรรายวิชาหรือโปรแกรมทางพลศึกษา ทั้งในด้านวัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชา ประสบการณ์และทักษะที่คาดหวัง วัสดุประกอบหลักสูตรอันได้แก่ แบบเรียนและวัสดุอุปกรณ์ ว่ามีความเหมาะสมหรือไม่เพียงไรโดยดูจากผลการสอบวัดนักเรียนนั่นเอง เช่นจำนวนร้อยละของนักเรียนที่ผ่านนำไปปฏิบัติในการเล่นเกมส์จริงได้เพียงไร เป็นต้น อันจะนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพสูงต่อไปได้

7. เพื่อใช้ในการแนะแนว (Guidance) หลักสำคัญที่สุดของการแนะแนวคือ ช่วยให้ผู้เรียนรู้จักตนเอง เข้าใจตนเอง ทั้งในด้านความสามารถ ผลสัมฤทธิ์ ความสนใจเพื่อให้เขาช่วยตัวเองตัดสินใจด้วยตัวเอง ข้อมูลจากการวัดจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนวางแผนเกี่ยวกับการเรียนต่อหรือเรียนในโปรแกรมทางพลศึกษาของตน

8. เพื่อใช้ในการบริหาร (Administration) การบริหารการศึกษามุ่งที่ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและประหยัด จึงต้องการข้อมูลที่ได้จากการวัดและประเมินเพื่อใช้ในการตัดสินใจจากผลการสอบวัดจะช่วยให้ฝ่ายบริหารดำเนินการใดๆ เชิงบริหาร เพื่อใช้โปรแกรมและกระบวนวิชาทางพลศึกษาดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การจัดทรัพยากรอุปกรณ์ให้เหมาะสม การจัดบุคลากร สถานที่ การตรวจสอบคุณภาพ ความสัมพันธ์สอดคล้องกับโครงการอื่น เป็นต้น

9. เพื่อประโยชน์ในการวิจัย (Research) การสอบวัดทางพลศึกษาจะช่วยให้ในการค้นหาความรู้ ความจริงเกี่ยวกับการพลศึกษาได้มากมาย เช่น วิธีการสอน เทคนิคกีฬา ชนิดอื่นๆ

10. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ (Norm) ของแบบทดสอบต่างๆ ทางพลศึกษา ความจริงการสร้าง ดัดแปลงแบบทดสอบทางพลศึกษา และใช้ทดสอบตามแบบทดสอบมาตรฐานแล้วจะช่วยให้สามารถนำข้อมูลจากโรงเรียนต่างๆ เช่น กลุ่มโรงเรียนมาสร้างเป็นเกณฑ์ปกติเฉพาะท้องถิ่น เฉพาะสังคม เพื่อประโยชน์ในการแปลความหมายคะแนนได้ดี อันจะยังผลให้สามารถพัฒนาการศึกษาให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นได้

กล่าวได้ว่า ผลการสอบการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา จะช่วยให้ได้มาซึ่งข้อมูลทางพลศึกษาสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้มากมายทั้งแก่ผู้รับการทดสอบ หรือนักเรียน ครู ผู้บริหาร ตลอดจนนักวิจัย

วิธีการวัดผลทางพลศึกษา

แบร์โร (ผาณิต บิลมาศ. 2522 : 15-19 ; อ้างอิงจาก Barrow. 1979 : 132-137)

กล่าวถึงวิธีการวัดผลที่ใช้กันมากได้แก่

1. บันทึกประวัติส่วนบุคคล (Anecdotal Record) เป็นเครื่องมือในการประเมินพฤติกรรมผู้เรียนในการเรียนด้านจริยธรรม

2. แบบเลือกจากรายการ (Check List) เป็นเครื่องมือใช้รวบรวมข้อมูลทั้งขบวนการทางพลศึกษาและผลของพลศึกษา

3. การสัมภาษณ์ (Interview) เหมือนแบบสอบถาม แต่เป็นการสอบถามแบบปากเปล่า

4. การสำรวจ (Inventory) โดยมากใช้การวัดทัศนคติทางสุขภาพและประเมินพฤติกรรมทางเจตคติ
5. การสังเกต (Observation) เป็นการเฝ้าดูพฤติกรรมกระทำหรือสถานการณ์ของนักเรียน
6. แบบวัดการกระทำของร่างกาย (Physical Performance Test) เป็นแบบวัดที่วัดความเป็นปรนัย ใช้วัดการเคลื่อนไหวของมนุษย์ รวมทั้งความสามารถทางกลไก สมรรถภาพกลไกทักษะกีฬา รูปร่างและการโภชนาการ
7. แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นวิธีที่ใช้มากที่สุด เพื่อให้ได้ข้อมูลจากบุคคลเกี่ยวกับสถานภาพปัจจุบันและประสบการณ์ โดยให้กรอกคะแนนสอบถามที่สร้างขึ้น
8. มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เป็นการนำขบวนการสังเกตมาจัดลำดับใช้ประเมินความสามารถ ใช้วัดทัศนคติ ความชอบ การมีน้ำใจนักกีฬา ความสามารถในการเล่นกีฬา
9. สังคมมิติ (Sociometry) เป็นการวัดความเจริญงอกงามทางสังคม
10. แบบทดสอบที่ใช้เขียน (Written Test) ใช้วัดความรู้และความเข้าใจ

ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ (2543 : 12 - 14) กล่าวถึง การสอนกับการวัดและการประเมินผลว่า การสอนและการสอบวัดผลและประเมินผลเกี่ยวข้องกันมาตั้งแต่โบราณกาล ดังคำพูดที่ว่า “ที่ไหนมีการสอนที่นั่นมีการสอบ” แต่การสอบอาจเปลี่ยนรูปแบบไปตามยุคสมัยสมัยโบราณคนเรียนน้อยครูอาจสอบปากเปล่าได้สบายแล้วประเมินว่าสำเร็จควรกลับบ้านเมืองทำมาหากินได้แล้ว หรือยังต้องเรียนอยู่อีก สมัยปัจจุบันนักเรียนจำนวนมากครูอาจารย์มีจำนวนน้อย การสอบวัดมักจะใช้แบบทดสอบแทน หลักสูตรเป็นจุดหมายปลายทางที่วางไว้ ครูเป็นผู้สอนให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมตามที่หลักสูตรกำหนด การที่จะรู้ว่านักเรียนเกิดพฤติกรรมที่ต้องการหรือไม่จำเป็นต้องสอบวัดผลและประเมินผล จึงมีอยู่ในแวดวงของการเรียนการสอนตลอดเวลาจะขาดเสียมิได้ ไม่อย่างนั้นแล้วครูจะสรุปผลได้อย่างไร ดังเช่นปัญหา

- รู้ได้อย่างไรว่าเนื้อหาวิชานี้ควรสอนระดับชั้นไหน
- หลักสูตรควรเพิ่มควรขยายอะไรให้เหมาะสมกับสถานการณ์
- การเรียนการสอนเพิ่มพูนการเรียนรู้ของนักเรียนหรือเปล่า
- ทำอย่างไรนักเรียนจึงสามารถเรียนรู้ได้สูงสุด
- รู้ได้อย่างไรว่าเด็กมีความสามารถระดับใด
- นักเรียนคนไหนควรเรียนซ่อมเสริมหรือผ่านไปได้เลย
- นักเรียนคนไหนควรเรียนในแผนการศึกษาไหน
- นักเรียนคนไหนควรไปหาครูแนะแนวหรือจิตแพทย์
- จะอธิบายความก้าวหน้าทางวิชาการของเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างไร

การสรุปปัญหาดังกล่าวจำเป็นต้องใช้หลักการวัดและประเมินผล แล้วจะทำให้การแก้ไขปัญหานั้นไปในทางที่ถูกต้องตามหลักวิทยาศาสตร์มากที่สุด การเรียนการสอนกับการวัดผลและ

ประเมินผลจึงมักจะเกี่ยวข้องกันในด้าน จุดมุ่งหมายการเรียนการสอน พฤติกรรมพื้นฐานของนักเรียน การเลือกใช้วิธีสอนที่มีประสิทธิภาพ การสอบก่อนสอบหลังเพื่อประเมินผลการเรียนรู้ มีในวิชาชีพอื่นที่ไม่ใช่เรื่องการเรียนการสอน การสอบวัดผลและประเมินผลก็มีบทบาทในการคัดเลือกบุคคลให้เหมาะสมกับงาน การประเมินผลงานการปฏิบัติที่กำลังทำอยู่ เพื่อจัดอันดับหรือเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งเป้าหมายไว้ การเพิ่มเงินเดือนหลายขั้น หรือการให้พนักงานออกจากงาน ถ้าอาศัยการทดสอบที่ดีมีระบบแล้วการประเมินผลขั้นสุดท้ายจะมีประสิทธิภาพมาก มีความยุติธรรม ไม่เป็นบาปเป็นกรรม ในการพิจารณาตัดสินสั่งการขั้นสุดท้าย

โครงสร้างของการวัดผล

การวัดผลที่ดีจะต้องวัดได้ครอบคลุมในสิ่งที่ต้องการวัดและมั่นใจว่าสามารถวัดสิ่งนั้นได้แน่นอน การวัดให้ครอบคลุมมีผู้เสนอไว้หลายกลุ่ม แต่ที่น่าเชื่อถือคือแนวคิดของ บลูม และคณะ เสนอการวัดไว้ 3 ด้าน คือ วัดด้านสติปัญญา ด้านความรู้สึก และด้านทักษะกลไก

1. ด้านสติปัญญา (Cognitive Domain) เป็นด้านของการรู้คิด มีผิด มีถูก พฤติกรรมสำคัญที่ใช้วัดด้านนี้คือ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ และการประเมินค่า แต่ละพฤติกรรมมีลักษณะเฉพาะของมันแต่บางส่วนต้องอาศัยซึ่งกันและกัน การแยกแยะพฤติกรรมตามแบบ บลูม (Bloom, 1956) มีผู้คัดค้านไม่เห็นด้วยเหมือนกันโดยเฉพาะพฤติกรรมสูงๆ

2. ด้านความรู้สึก (Affective Domain) เป็นการวัดสภาพการเปลี่ยนแปลงของจิตใจเมื่อมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดมากระทบแล้วเกิดการรับรู้ เกิดความสนใจอยากที่จะเกี่ยวข้องกับจิตใจซึมซาบในสิ่งนั้น จนรู้คุณค่าทั้งทางดีและไม่ดี เมื่อรู้คุณค่าหลายๆ อย่างแล้วจะเกิดความศรัทธาพร้อมที่จะประพฤติปฏิบัติตาม นั่นคือ เกิดเจตคติขึ้น คุณค่า หรือคุณธรรมทั้งเจตคติจะเป็นตัวการให้เกิดลักษณะนิสัยประจำตัวคน การวัดด้านนี้จะเริ่มจากการรับ การสนองตอบการรู้คุณค่า และสร้างลักษณะนิสัยตามลำดับ

3. ด้านทักษะกลไก (Psychomotor Domain) เป็นการวัดด้านการกระทำหรือปฏิบัติ การปฏิบัตินั้นจำเป็นจะต้องใช้มือ เท้า ซึ่งเป็นอวัยวะของร่างกายให้สัมพันธ์กับความคิด ยิ่งสัมพันธ์กันมากเท่าไรก็ยิ่งมีทักษะมากขึ้นเท่านั้น นั่นคือ การปฏิบัติยิ่งเพิ่มความคล่องแคล่วว่องไว แม่นยำ และรวดเร็ว ยิ่งเป็นสิ่งที่พึงปรารถนาในการฝึกด้านนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2545 : 20) กล่าวถึง วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ไว้ว่า ผู้สอนสามารถเลือกวิธีวัดและประเมินผลการเรียนรู้ได้หลายวิธีดังนี้

1. การสังเกตพฤติกรรมและความสามารถในการปฏิบัติ ใช้การสังเกตผลการเรียนรู้ที่กำหนดออกมาเป็นจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมแล้วบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร (Record)
2. การทดสอบ เช่น การทดสอบความสามารถในการปฏิบัติด้วยแบบทดสอบทักษะต่าง ๆ การทดสอบสมรรถภาพทางกาย ทางจิต การทดสอบความรู้ความเข้าใจ
3. การวัด เช่น การวัดเจตคติ คุณธรรม/ จริยธรรม ค่านิยม บุคลิกภาพ การปรับตัวด้วยแบบวัดต่าง ๆ

4. การสัมภาษณ์ เช่น การสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการเพื่อทราบข้อมูลทั่วไป การสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการเพื่อทดสอบความรู้ความเข้าใจ (Inventory)
5. การสำรวจ เช่น แบบสอบถามข้อมูลต่าง ๆ อาจเป็นด้านความรู้ เจตคติและอื่น ๆ รวมทั้งความรู้สึก ความคิดเห็น ความประทับใจ
6. แฟ้มผลงาน (Portfolio) เป็นแหล่งรวบรวมผลการเรียนรู้ด้วยการใช้วิธีการวัดที่หลากหลาย ตั้งแต่ข้อ 1 – 5 ในลักษณะแสดงความสามารถของผู้เรียนโดยรวมแฟ้มผลงาน (Portfolio) เป็นเครื่องมือประเมินอีกชนิดหนึ่งแฟ้มผลงานนักเรียนจะช่วยให้ผู้สอนติดตาม ดูแล การเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้เห็นภาพพัฒนาการของผู้เรียน และยังเป็นเครื่องมือสื่อสารระหว่างผู้สอนกับผู้ปกครองอีกด้านหนึ่ง

สรุป การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการที่หาปริมาณหรือพฤติกรรมนักเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของครู ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน การวัดและประเมินผล เพื่อสร้างประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและการเรียนรู้เต็มศักยภาพ มีการวัดและประเมินผล ซึ่งในหลักสูตรประถมศึกษาขั้นพื้นฐานมี 3 ระดับ คือ ระดับการเรียนรู้ ระดับสถานศึกษา ระดับชาติ การวัดและประเมินผลมีประโยชน์มาก ทำให้สภาพและปัญหา ช่วยกระตุ้นประเมินผลการเรียนการสอนของครู และนักเรียน นักเรียนได้ทดลองความสามารถที่ตนเองได้เรียนรู้จากการเรียนการสอน จากกิจกรรม ประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมจากครู โรงเรียนจัดประสบการณ์ต่างๆ ให้นักเรียน

การจัดการศึกษาของจังหวัดนครศรีธรรมราช

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราชมีทั้งหมด 4 เขตซึ่งแบ่งตามพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 , 2 , 3 และ 4 ดังนี้

เขต 1 ประกอบด้วย อำเภอเมือง อำเภอลานสกา อำเภอเฉลิมพระเกียรติ และอำเภอพระพรหม

เขต 2 ประกอบด้วย อำเภอบางขัน อำเภอทุ่งสง อำเภอนาบอน อำเภอทุ่งใหญ่ อำเภอทุ่งใหญ่ อำเภอถ้ำพรรณรา อำเภอฉวาง อำเภอพิปูน และอำเภอช้างกลาง

เขต 3 ประกอบด้วย อำเภอหัวไทร อำเภอชะอวด อำเภอเชียรใหญ่ อำเภอปากพนัง อำเภอจุฬาภรณ์ และอำเภอร่อนพิบูลย์

เขต 4 ประกอบด้วย อำเภอพรหมคีรี อำเภอท่าศาลา อำเภอลิขิต อำเภอขนอม และอำเภอนบพิตำ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นหน่วยงานที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ เขตพื้นที่การศึกษา ตามมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2547

และมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2546 และมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

1. จัดทำนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายมาตรฐานการศึกษา แผนการศึกษา แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานและความต้องการของท้องถิ่น

2. วิเคราะห์การจัดตั้งงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปของสถานศึกษาและหน่วยงานในเขตพื้นที่การศึกษาและแจ้งจัดสรรงบประมาณที่ได้รับให้หน่วยงานข้างต้นรับทราบ และกำกับตรวจสอบติดตามการใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยงานดังกล่าว

3. ประสาน ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

4. กำกับ ดูแล ติดตามและประเมินผลสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและในเขตพื้นที่การศึกษา

5. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยและรวบรวมข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

6. ประสานการระดมทรัพยากรด้านต่าง ๆ รวมทั้งทรัพยากรบุคคลเพื่อส่งเสริม สนับสนุนการจัดและพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

7. จัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษาและประเมินผลสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

8. ประสาน ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวมทั้งบุคคล องค์กรชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดรูปแบบที่หลากหลายในเขตพื้นที่การศึกษา

9. ดำเนินการและประสาน ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

10. ประสานส่งเสริมการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการและคณะทำงานด้านการศึกษา

11. ประสานการปฏิบัติราชการทั่วไปกับองค์กร หน่วยงานภาครัฐ เอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะสำนักงานผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการในเขตพื้นที่การศึกษา

12. ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการภายในเขตพื้นที่การศึกษาที่มีได้รับมอบให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะหรือปฏิบัติงานอื่นตามที่มอบหมาย

ปัญหาและอุปสรรคการจัดการศึกษาของจังหวัดนครศรีธรรมราช

ปัญหาที่พบในการจัดการศึกษาปี 2551 ของสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษานครศรีธรรมราชสรุปได้ดังนี้

1. การใช้หลักสูตรสถานศึกษาไม่สอดคล้องกับสภาพของโรงเรียนและท้องถิ่น เนื่องจากส่วนใหญ่ยังยึดติดกับแนวคิดเดิม

2. ภาระงานมีมากทำให้ไม่สามารถบริหารงานด้านวิชาการได้อย่างเต็มที่

3. ครูผู้สอนส่วนใหญ่ยังใช้วิธีการเรียนการสอนแบบเดิม ไม่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

4. ครูผู้สอนจบบุคพัฒนาการศึกษาที่ไม่ตรงกับวิชาที่สอน
 5. มุ่งเน้นให้มีส่วนกลางจัดทำหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพและขนาดของโรงเรียน เพื่อให้โรงเรียนสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสภาพของโรงเรียน
 6. ครูบางส่วนยังขาดความรู้ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เช่น คอมพิวเตอร์
 7. ครูมีจำนวนไม่เพียงพอ เนื่องจากการจัดทำโครงการเกษียณก่อนอายุราชการ
- สรุปผลการดำเนินงาน**

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ได้ศึกษาผลการดำเนินงาน โครงการกิจกรรมตามแผนปฏิบัติการปีงบประมาณ 2551 และงานตามนโยบายหรืองานที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์และจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการส่งผลก่อให้เกิดประโยชน์ในการบริหารจัดการของเขตพื้นที่การศึกษาให้มีความพร้อมรองรับการปฏิรูปการศึกษาทุกด้าน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

สโตเกอร์ (Stoker. 1999 : 37A) ได้ทำการวิจัยเรื่องหลักสูตรพลศึกษา และสุขศึกษา เรื่องการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาต่อการเรียนแบบร่วมมือ จุดมุ่งหมายการวิจัยเพื่อเป็นการศึกษาถึงหลักสูตรพลศึกษาและสุขศึกษาที่นำมาใช้ประกอบการสอนแบบร่วมมือ การศึกษานี้ได้ศึกษากับนักเรียนเกรด 7 ในชั้นเรียนสุขศึกษาที่ใช้หลักสูตรสุขศึกษาใน 6 สัปดาห์ โดยมุ่งเน้นศึกษาถึงความสัมพันธ์ในด้านกิจกรรมการสอนปฏิบัติการทางพลศึกษาผลการวิจัยพบว่า เจตคติของนักเรียนที่มีต่อพลศึกษามีเพิ่มสูงขึ้น หลังจาก มีการเพิ่มหลักสูตรสุขศึกษาที่มีความสำคัญต่อกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้ยังค้นพบว่าวิชาสุขศึกษามีประโยชน์ต่อสุขภาพและช่วยให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิถีชีวิตที่กระตือรือร้น

บีเวอร์ (Beaver. 2000 : 105) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสำรวจโครงการพลศึกษาในวิทยาลัยชุมชนนอร์ทแคโรไลนา ทั้งหมด 58 แห่ง ได้รับแบบสอบถามมี 33 ข้อ ซึ่งแบ่งออกเป็น 7 หัวข้อ ดังนี้ ลักษณะของสถาบัน คณะพลศึกษา หลักสูตรพลศึกษา (การบริหาร / เรียนแบบปฏิบัติ) กระบวนการวัดผลประเมินผล การบริหารและโครงการจัดกิจกรรมทางพลศึกษา การเชื่อมโยง เช่น การโยกย้ายสับเปลี่ยนระหว่างวิทยาลัย โครงการพลศึกษาที่เชี่ยวชาญเฉพาะทางและการอำนวยความสะดวกต่างๆ แบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมามีจำนวนทั้งสิ้น 33 ฉบับ และผลที่ได้จากแบบสอบถามมีดังนี้

1. มีการจ้างเจ้าหน้าที่ชายมากกว่าเจ้าหน้าที่หญิง
2. การมีประสบการณ์ทางด้านการสอนมาก่อนไม่จำเป็นสำหรับระบบการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยชุมชนนอร์ทแคโรไลนา
3. รายวิชาที่สอนและปฏิบัติ จะมีอาทิตย์ละ 2 คาบๆ ละ 50 – 60 นาที

4. มีความสนใจมากในกิจกรรมการบริหารร่างกาย การควบคุมน้ำหนักและกิจกรรมนันทนาการ
5. เกaredของรายวิชาที่เป็นกิจกรรมและบริการ จะนำมาคิดรวมเป็นเกรดเฉลี่ยทุกตัวที่มีผลต่อการจบหลักสูตร
6. นักศึกษาเอกพลศึกษาสามารถย้ายจากวิทยาลัยชุมชนไปเรียนที่สถาบันอุดมศึกษาแบบ 4 ปี ในนอร์ธแคโรไลนาได้
7. วิชาที่เปิดสอนน้อยที่สุดได้แก่ วิชาการช่วยเหลือและความปลอดภัยเบื้องต้น วิชาอนามัยส่วนบุคคล วิชากายวิภาคและสรีรวิทยา
8. ผู้เรียนมีความสะดวกสบายเพียงพอต่อความต้องการ

ฮิลเจนบรินค์ (Hilgenbrinck. 2001 : 346) ได้ทำการวิจัยเรื่องโครงการพลศึกษากับการรับรู้ของคณะกรรมการเยาวชนรัฐเท็กซัส จุดประสงค์ของการวิจัยนี้ทำขึ้นเพื่อตรวจสอบการรับรู้ของผู้บริหาร อาจารย์ใหญ่และนักพลศึกษา ผู้อำนวยการด้านนันทนาการและผู้อำนวยการด้านกีฬา ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและเสนอโครงการพลศึกษาให้แก่คณะกรรมการเยาวชน ด้านการรักษาความปลอดภัยรัฐเท็กซัส ซึ่งเป็นชาย 10 คน ด้วยการบรรยายและจินตนาการภาพของงานมีการนำข้อมูลไปวิเคราะห์ เพื่อตอบคำถามของการวิจัยที่ว่า คณะกรรมการเยาวชนเท็กซัสรับรู้อะไรบ้าง ที่เกี่ยวข้องกับการพลศึกษาสำหรับเยาวชนชายที่กระทำความผิด มีการสัมภาษณ์ถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ แนวทางในการสัมภาษณ์ประกอบด้วยคำถามถึงการสอบสวนแบบปลายเปิด 7 ข้อ งานวิจัยฉบับนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการบรรยายโครงการ ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบสาระสำคัญเร่งด่วน 10 ประการ คือ คำจำกัดความของพลศึกษา/โครงการตัวแทนเยาวชน/ปรัชญาการแก้ไข กำลังทหาร/การฝึกกีฬา แรงจูงใจในการเรียนพลศึกษา ระบบการสนับสนุน/ตัวแทนรัฐบาล อุปสรรค/คำอธิบาย กีฬา/ความสำคัญของกีฬา คำแนะนำ ความเข้าใจ/ความต้องการที่แท้จริง และแนวโน้มในอนาคต การวิเคราะห์กระทำได้อย่างสมบูรณ์โดยการพัฒนากฎพื้นฐาน

เซียง (Xiang. 2001: 34) ทำการเปรียบเทียบความสำเร็จและ ความสามารถในการเรียนพลศึกษาของนักเรียนชาวอเมริกาและชาวจีน เป็นการศึกษาเปรียบเทียบความสำเร็จและความสามารถของนักเรียนชาวจีนและนักเรียนชาวอเมริกาจำนวน 308 คนและนักเรียนชาวจีน 371 คน ในระดับชั้นที่ 4, 8 และ 11 พบว่าระดับของการเรียนการสอนมีผลต่อความสำเร็จและความสามารถในการเรียนพลศึกษาเพราะโดยส่วนมากจะมีขึ้นอยู่กับความเชื่อมั่นในตัวเองของนักเรียน และมีความแตกต่างเกิดขึ้นมากขึ้นเมื่อเปรียบเทียบระหว่างนักเรียน 2 กลุ่ม เพราะเนื่องมาจากสาเหตุสำคัญ ก็คือวัฒนธรรม การจัดการเรียนการสอน อายุของเด็กเองด้วย

โอมันเดน (Ommundsen. 2001: 156) ได้ทำการศึกษาการเปรียบเทียบสมรรถภาพของผู้เรียนเกี่ยวกับความสำเร็จที่พบในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนแห่งหนึ่งในประเทศนอร์เวย์ ที่ทำการสุ่มตัวอย่างการทำการศึกษานี้เน้นนักเรียนในระดับชั้นที่ 9 (ม.3) ทั้งหมด 343 คน แบ่งออก เป็นชาย 166 คน และเป็นหญิง 117 คน พบว่าในธรรมชาติ โดยทั่วไปแล้ว

นักเรียนในธรรมชาติโดยทั่วไปแล้วนักเรียนชายมักจะมีสมรรถภาพของร่างกายมากกว่านักเรียนหญิงที่อยู่ในช่วงอายุเดียวกัน จึงเป็นการยืนยันกฎตามธรรมชาติเด็กชายมีความแข็งแรงมากกว่านักเรียนหญิง ได้อย่างชัดเจน ดังนั้นจึงส่งผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาไปในแนวทางเดียวกัน

เมเยอร์ (Meyer. 2005 : 36) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การประเมินผลโครงการพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา" โดยมีจุดประสงค์เพื่อสำรวจครูโรงเรียนประถมศึกษาและรวบรวมข้อมูลตามสภาพของการเรียนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นครูโรงเรียนประถมจำนวน 330 คน แบบสอบถามเป็นเรื่องเกี่ยวกับโปรแกรมพลศึกษาของครูสอนวิชาพลศึกษา ซึ่งแบบสอบถามถูกส่งกลับมาเพียง 63 ชุดเท่านั้น ผลการศึกษาพบว่า ครูส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามไม่ยอมปฏิบัติตามภาระที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับการสอนพลศึกษาจากรัฐบาล

ยี (Yi. 2005 : 446 – A) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "ผลกระทบของมาตรฐานการศึกษาต่อการเรียนการสอนพลศึกษาที่เกี่ยวข้องกับ หลักสูตร ความร่วมมือ และผลของการเรียน" การศึกษานี้มีความมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์มาตรฐานการศึกษาชาติว่ามีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรหรือไม่ และการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเกี่ยวข้องกับมาตรฐานหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มจากผู้ที่มีส่วนร่วมจากผู้อำนวยการ 110 คน ที่กำลังทำงานอยู่ในสถาบันที่มีโปรแกรมการเรียนการสอนพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในเนื้อหาของหลักสูตรของผู้อำนวยการในแต่ละสถาบันมีความแตกต่างกัน การนำเทคโนโลยีมาใช้ทำให้เกิดผลกระทบในด้านการเปลี่ยนแปลงการสอนหลักสูตร และการเลือกเนื้อหาอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับ เพียร์สัน ที่ชี้ให้เห็นว่า การวางแผนและการสอนเกี่ยวข้องกับ การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรตามหลักสูตรเดิม ตัวเลขที่สะท้อนออกมาเป็นเชิงบวก มีค่า 0.005 เมื่อมีการวางแผน และการสอน ตัวเลขที่สะท้อนออกมาเป็นลบ มีค่า 0.005 และสำหรับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร เครื่องมือนี้แสดงให้เห็นความแตกต่างกัน 20.4%

งานวิจัยในประเทศ

พีรฉัตร น้อยเคียง (2539 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องการศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียน 272 โรงเรียน จำนวน 757 ฉบับ แยกเป็นแบบสอบถามสำหรับผู้บริหาร 272 ฉบับ และครูผู้สอนวิชาพลศึกษา 484 แบบ ได้รับแบบสอบถามกลับทั้งสิ้น 583 ฉบับ โดยได้รับจากผู้บริหาร 209 ฉบับ และจากครูผู้สอน 374 ฉบับ รวมได้รับคืนคิดเป็นร้อยละ 77.12 ข้อมูลที่ได้นำมาหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่า t-test และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหาร และครูวิชาพลศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา ระหว่างโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง โรงเรียนขนาดใหญ่ ไม่แตกต่างกัน ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ส่วนปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน ผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษากับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา มีความคิดเห็นต่อปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาไม่แตกต่างกัน ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีประสบการณ์น้อยกว่าครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีประสบการณ์มาก มีความ คิดเห็นต่อปัญหาด้านการบริหาร อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนปัญหาด้านตัวนักเรียน ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์น้อยกว่าครูผู้สอนที่มี ประสบการณ์มาก มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

สุรจิตต์ พิลารุท (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการจัดการเรียนการสอน พลศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ตามทัศนะของ ครูผู้สอนพลศึกษาในแต่ละขนาดโรงเรียนและที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกันทั้ง โดยภาพรวมและ แยกเป็นรายด้าน 4 ด้าน คือ ด้านการเตรียมการสอน ด้านกิจกรรมการเรียน การสอนพลศึกษา ด้านการพัฒนาและส่งเสริมการกีฬา และด้านการวัดและประเมินผล กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ครั้งนี้คือ ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาระดับประถมศึกษา รวมทั้งหมด 469 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย=3.18) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน เรียง ค่าเฉลี่ย สูงไปต่ำคือ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมการกีฬา (ค่าเฉลี่ย=3.32) ด้านกิจกรรม การเรียนการสอน พลศึกษา (ค่าเฉลี่ย=3.14) ด้านการเตรียมการสอน (ค่าเฉลี่ย=3.12) และ ด้านการวัดและประเมินผล (ค่าเฉลี่ย=3.11) เมื่อพิจารณาแยกตามตัวแปรที่ศึกษา ปรากฏผลดังนี้ 1.1 แยกตามขนาดโรงเรียน พบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลาง โดยภาพรวมและ รายด้าน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกัน (ค่าเฉลี่ย=2.80-3.32) ส่วนโรงเรียน ขนาดเล็ก โดยภาพรวมและรายด้าน มีปัญหาอยู่ ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=3.56-3.73) 1.2 แยกตามวุฒิการศึกษาของครูพลศึกษา พบว่า ครูผู้สอนที่มี วุฒิทางพลศึกษา และครูผู้สอนที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน มีปัญหาอยู่ใน ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย=2.90-3.39) ยกเว้นด้านการพัฒนาและส่งเสริมการกีฬาที่ครูผู้สอนไม่มีวุฒิ ทางพลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=3.53)

2. การเปรียบเทียบระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ แยกตามตัวแปรที่ศึกษา พบว่า 2.1 โรงเรียนที่มี ขนาดต่างกันคือ โรงเรียนขนาดใหญ่ กลาง และเล็ก โดยภาพรวมและ รายด้าน โรงเรียนขนาดเล็ก มีปัญหามากกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลาง และโรงเรียน ขนาดกลางมีปัญหามากกว่า โรงเรียนขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้น ด้านการเตรียมการสอน ที่พบว่า โรงเรียนขนาดเล็กมีปัญหามากกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่และ ขนาดกลาง ส่วนโรงเรียนขนาดกลางและ ใหญ่มีปัญหาไม่แตกต่างกัน 2.2 ครูผู้สอนที่มีวุฒิทางการศึกษาแตกต่างกันคือ มีวุฒิทางพลศึกษาและ ไม่มีวุฒิ ทางพลศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน ครูผู้สอนที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษามีระดับปัญหา มากกว่า ครูผู้สอนที่มีวุฒิทางพลศึกษาแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สะอาด ไปชายะ (2541 : บทคัดย่อ) ศึกษาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า

1. การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา ด้านเตรียมการเรียนการสอน พบว่า ครูผู้สอนมีการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมเนื้อหา ความรู้ตามหลักสูตร พบว่า มีการสอนอย่างเป็นขั้นตอน มีการอบอุ่นร่างกายก่อน ฝึกและคลายความอบอุ่นหลักฝึกปฏิบัติ นักเรียนได้ฝึกตามการสาธิตของครูซึ่งเป็นการฝึกปฏิบัติในสนามมากกว่านักเรียนมีความสนุกสนาน เพลิดเพลิน มีการใช้สื่อของจริงในการสอน การวัดผลและประเมินผลส่วนหนึ่งเป็นการวัดจากพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกขณะฝึกปฏิบัติโดยมีการทดสอบ ปัจจัยที่สนับสนุนการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา คือการที่ผู้ปกครองและคณะครูในโรงเรียน ให้ความร่วมมือและให้โอกาสนักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาสนับสนุนคือ อาคารพลศึกษา

2. ความคิดเห็นของครูผู้สอนและนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาครูผู้สอนเห็นว่านักเรียนที่มีทักษะกีฬาดี ผู้บริหารโรงเรียน และบุคลากรในโรงเรียนควรให้ความร่วมมือช่วยเหลือทั้งทางด้านการเรียนการสอนและสื่ออุปกรณ์ ส่วนนักเรียนเห็นว่าเนื้อหาวิชาพลศึกษานั้นเหมาะสมควรมีการจัดการแข่งขันกีฬาสีของโรงเรียน เวลาเรียนเหมาะสมดีแล้ว อีกทั้งเห็นว่าครูพลศึกษาควรจบสาขาวิชาพลศึกษา และจะเป็นหญิงหรือชายก็ได้ แต่ต้องมีเทคนิคการเป็นครูพลศึกษามีความจำเป็น ครูผู้สอนเห็นว่าปัญหาจำนวนครูผู้สอนมีไม่เพียงพอเป็นอันดับแรก ส่วนนักเรียนเห็นว่าโรงเรียนมีบริเวณสนามไม่เหมาะสมกับการเล่นกีฬา สำหรับสื่ออุปกรณ์นั้นครูผู้สอนและนักเรียนมีความเห็นที่สอดคล้องกัน

สามารถ ศรีจันทร์งาม (2541: บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาของการสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเทศบาล เขตการศึกษา 2 ใน 7 ด้าน คือ ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร ปัญหาเกี่ยวกับการสอนในชั้นเรียน ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองนักเรียน ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหาร และปัญหาเกี่ยวกับศึกษานิเทศก์ ตามทัศนะของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศและวุฒิทางพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเทศบาล เขตการศึกษา 2 ปีการศึกษา 2539 รวมทั้งสิ้น 55 คน ซึ่งได้จากกลุ่มประชากรทั้งหมด เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย แบบสำรวจรายการเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม และมาตราส่วนประมาณค่าเกี่ยวกับปัญหาของการสอนพลศึกษาและข้อเสนอแนะการปรับปรุงแก้ไข การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับปัญหาของการสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา ในโรงเรียนเทศบาล เขตการศึกษา 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านๆ พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร ปัญหาเกี่ยวกับการสอนในชั้นเรียน และปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน อยู่ในระดับน้อย ส่วนปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก ปัญหาผู้ปกครองนักเรียน ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหาร และปัญหาเกี่ยวกับศึกษานิเทศก์ อยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการเปรียบเทียบตามทักษะของกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกัน พบว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาเพศหญิงจะประสบปัญหาการสอนวิชาพลศึกษามากกว่าครูผู้สอนวิชาพลศึกษาเพศชายทั้ง 7 ด้าน

3. ผลการเปรียบเทียบตามทักษะของกลุ่มตัวอย่างที่มีวุฒิทางการศึกษาแตกต่างกัน พบว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษาประสบปัญหาการสอนวิชาพลศึกษามากกว่าครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษาทั้ง 7 ด้าน

4. ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาของการสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเทศบาล เขตการศึกษา 2 มีข้อเสนอแนะให้ปรับปรุงในด้านต่างๆดังต่อไปนี้ คือ

ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร ควรเพิ่มคาบสอนวิชาพลศึกษาให้มากกว่า 1 คาบ/สัปดาห์/ห้องเรียน และหลักสูตรควรปรับปรุงให้เข้ากับท้องถิ่นในจังหวัดชายแดนใต้

ปัญหาเกี่ยวกับการสอนในชั้นเรียน ควรจัดให้ครูที่จบพลศึกษาโดยตรงทำการสอนในวิชาพลศึกษาและให้มีครูพลศึกษาที่จบพลศึกษาโดยตรงอย่างน้อยโรงเรียนละ 1 คน

ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก ควรจัดสถานที่ออกกำลังกายและเตรียมอุปกรณ์กีฬาให้พร้อม และให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนับสนุนโรงเรียนที่ยังขาดอุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษา

ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน ควรสนับสนุนอุปกรณ์พลศึกษาให้กับนักเรียนที่มีฐานะยากจน

ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองนักเรียน ควรสนับสนุนอุปกรณ์พลศึกษาให้กับนักเรียนที่มีฐานะยากจนเป็นการช่วยลดปัญหาของผู้ปกครองนักเรียน

ปัญหากับผู้บริหาร ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษาเท่ากับวิชาอื่นๆ

ปัญหาเกี่ยวกับศึกษานิเทศก์ ควรจัดให้มีการนิเทศก์ให้เพียงพอ

บุญจันทร์ มูลกัน (2542 : บทคัดย่อ) การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนพลศึกษาตามการรับรู้ของครูพลศึกษาและนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญ จังหวัดขอนแก่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นครูพลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสังกัดกรมสามัญ จังหวัดขอนแก่น ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 จำนวน 145 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามพฤติกรรมการสอนพลศึกษาตามการรับรู้ของครูพลศึกษาและแบบสอบถามพฤติกรรมการสอนพลศึกษาตามการรับรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ สอบถามพฤติกรรมการสอนใน 6 ด้าน 1) ด้านคุณลักษณะส่วนตัวในการสอน 2) ด้านการจัดวางแผนด้านการเรียนการสอน 3) ด้านการนำเทคโนโลยีหรืออุปกรณ์มาใช้ 4) ด้านการจัดลำดับขั้นตอนในระบบการสอน 5) ด้านการเสริมสร้างแรงจูงใจในชั้นเรียน และ 6) ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน มีข้อคำถามด้านละ 10 รายการ รวมทั้งสิ้น 60 รายการ ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบสอบถามพฤติกรรมการสอนพลศึกษาตามการรับรู้ของครูและนักเรียนเป็น .68 และ .84 ตามลำดับ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การคำนวณร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยใช้สถิติทดสอบ ที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษารับรู้ว่าคุณสมบัติพฤติกรรมการสอนทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับ มาก ทุกด้าน และนักเรียนรับรู้ว่าคุณพลศึกษาปฏิบัติพฤติกรรมการสอนอยู่ในระดับ มาก ทุกด้านเหมือนกัน เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พฤติกรรมการสอนพลศึกษาตามการรับรู้ของครูพลศึกษา และตามการรับรู้ของนักเรียน แยกเป็นรายการในแต่ละด้านพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รวม 25 รายการ จาก 60 รายการ ดังนี้

1. พฤติกรรมการสอนด้านคุณลักษณะส่วนตัวในการสอนมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 6 รายการ คือ แต่งกายเหมาะสมกับวิชาที่สอน ใช้ภาษาท่าทางและการพูดที่เหมาะสมสุภาพ แสดงกริยามารยาทที่สุภาพในขณะที่สอน เข้าสอนและเลิกตรงเวลา บอกให้เห็นคุณค่าของการเรียนวิชาพลศึกษา ช่วยเหลือผู้อื่นเมื่อมีโอกาส

2. พฤติกรรมการสอนด้านการวางแผนจัดการการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 6 รายการ คือ มีการเตรียมการสอนล่วงหน้า สำนวณนักเรียนก่อนสอน มีแบบฝึกหัดทักษะหลายรูปแบบ การจัดเนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลาที่สอน ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดเตรียมอุปกรณ์ บันทึกนักเรียนที่มีโรคประจำตัว

3. พฤติกรรมการสอนด้านการนำเทคโนโลยีหรือวัสดุอุปกรณ์มาใช้มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 6 รายการ คือ ใช้สื่อทัศนูปกรณ์เพื่อช่วยในการสอน นำวัสดุอุปกรณ์จากท้องถิ่นมาดัดแปลงเป็นอุปกรณ์กีฬา ฝึกให้นักเรียนใช้อุปกรณ์กีฬาในท้องถิ่นเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพ ร่างกายและทักษะให้เหมาะสมกับเพศและวัย แนะนำนักเรียนเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การดูแลบำรุงรักษาอุปกรณ์กีฬาและสถานที่ นักเรียนมีส่วนร่วมในการดูแลบำรุงรักษาอุปกรณ์กีฬาและสถานที่

4. พฤติกรรมการสอนด้านลำดับขั้นตอนในระบบการสอนมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 3 รายการ คือ บอกขอขอยืมเนื้อหาวิชาและชี้แจงวัตถุประสงค์ของการสอนแต่ละครั้ง ให้นักเรียนมีสุขปฏิบัติหลังการเรียนทุกครั้ง ดัดแปลงวิธีการสอนและจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม

5. พฤติกรรมการสอนด้านการสร้างเสริมแรงจูงใจในชั้นเรียนมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 4 รายการ คือ สร้างบทเรียนหรือกิจกรรมให้มีความสนุกสนาน กระตุ้นให้นักเรียนอยากจะทำกิจกรรมตนเองเสมออยู่เสมอ จัดป้ายนิเทศเกี่ยวกับพลศึกษาและการแข่งขันกีฬาให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ ช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านทักษะกีฬาเป็นรายบุคคล

ส่วนพฤติกรรมการสอนด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน บุคคลทั้ง 2 กลุ่ม การรับรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกรายการ

พลากร หาสิตะพันธ์ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการใช้ทักษะกระบวนการในการสอนพลศึกษา ของครูผู้สอนพลศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสงขลา ที่มีความแตกต่างกันในด้านเพศ สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา และประสบการณ์ในการสอนพลศึกษา ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น 0.98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบด้วยค่า ที (t-test) และค่า เอฟ (f-test) ผลการวิจัยพบว่า

1. การใช้ทักษะกระบวนการในการสอนพลศึกษา ของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ปฏิบัติ

ในแต่ละชั้น ครูผู้สอนใช้ทักษะกระบวนการโดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลางยกเว้นชั้นที่ 1 ตระหนักในปัญหาและความจำเป็น ชั้นที่ 6 ปฏิบัติด้วยความชื่นชม ชั้นที่ 9 การประเมินผลรวมเพื่อให้เกิดความภูมิใจ อยู่ในระดับมาก

2. การใช้ทักษะกระบวนการในการสอนพลศึกษาระหว่างครูผู้สอนพลศึกษาเพศชายกับครูพลศึกษาเพศหญิง พบว่าครูพลศึกษาเพศชายมีการใช้ทักษะกระบวนการมากกว่าครูสอนพลศึกษาเพศหญิง ยกเว้นชั้นที่ 4 การประเมินผลและเลือกทางเลือก ชั้นที่ 7 ประเมินระหว่างปฏิบัติและชั้นที่ 8 ปรับปรุงให้ดีขึ้นอยู่เสมอ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างครูผู้สอนพลศึกษาเพศชายกับครูผู้สอนพลศึกษาเพศหญิง โดยส่วนรวมมีการใช้ทักษะกระบวนการในการสอนพลศึกษาไม่แตกต่างกัน

3. การใช้ทักษะกระบวนการในการสอนพลศึกษาระหว่างครูผู้สอนพลศึกษาที่จบสาขาวิชาพลศึกษากับครูสอนพลศึกษาที่จบสาขาวิชาอื่นๆ พบว่า ครูผู้สอนพลศึกษาที่จบสาขาวิชาพลศึกษามีการใช้ทักษะกระบวนการมากกว่าครูผู้สอนพลศึกษาที่จบสาขาวิชาอื่นๆ โดยส่วนรวมมีการใช้ทักษะกระบวนการในการสอนพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .01

4. การใช้ทักษะกระบวนการในการสอนพลศึกษาระหว่างครูผู้สอนพลศึกษาที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 1-3 ปี, 4-6 ปี และ 7 ปีขึ้นไป จะใช้ทักษะกระบวนการชั้นปฏิบัติด้วยความชื่นชมสูงเมื่อเปรียบเทียบระหว่างครูผู้สอนพลศึกษาที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 1-3 ปี, 4-6 ปี และ 7 ปีขึ้นไป โดยส่วนรวมมีการใช้ทักษะกระบวนการ ไม่แตกต่างกัน

นฤมล สิริยะ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการสอนพลศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานครกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานครจำนวน 76 คน จาก 38 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการสอนพลศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ทั้ง 6 ด้าน ที่พบ ดังนี้ 1) ด้านจุดมุ่งหมายของการสอนพลศึกษา พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ($X = 2.65$) 2) ด้านวิธีการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน และกิจกรรมเสริมหลักสูตร พบว่า อยู่ในระดับน้อย ($X = 2.53$) 3) ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ($X = 3.05$) 4) ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน วิชาพลศึกษาพบว่า อยู่ในระดับน้อย ($X = 2.38$) 5) ด้านครูผู้สอน พบว่า อยู่ในระดับน้อย ($X = 2.45$) และ 6) ด้านนักเรียน พบว่า อยู่ในระดับน้อย ($X = 2.35$)

ทวีศักดิ์ พากดี (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาพฤติกรรมการสอนพลศึกษาในโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดขอนแก่น การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการสอนพลศึกษา ของครูผู้สอนชั้นประถมศึกษา ในโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น กลุ่ม

ตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือครูผู้สอนพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสังเกตพฤติกรรม การสอนพลศึกษา ด้านคุณลักษณะส่วนตัวในการสอน ด้านการเตรียมการสอน ด้านการดำเนินการสอน ด้านการใช้ทักษะกระบวนการในการสอน ด้านการจูงใจและการเสริมแรงทางการเรียน ด้านการมอบงานให้ปฏิบัติ ด้านปลูกฝังคุณธรรม และจริยธรรม และด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน โดยปรับปรุงจาก ดวงเดือน พยอมหอม (2540) ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมการสอนตามสภาพจริงในชั้นเรียน ชั้นเรียนละ 3 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการสอนที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด 3 ด้าน เรียงตามลำดับค่าร้อยละจากมากไปหาน้อย ได้แก่

1. ด้านคุณลักษณะส่วนตัวในการสอน (ร้อยละ 87.65)
2. ด้านการมอบงานให้ปฏิบัติ (ร้อยละ 84.89)
3. ด้านการจูงใจและเสริมแรงทางการเรียน (ร้อยละ 83.52)

พฤติกรรมการสอนที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน เรียงลำดับค่าร้อยละจากมากไปหาน้อย ได้แก่

1. ด้านดำเนินการสอน (ร้อยละ 78.39)
2. ด้านการวัดและประเมินผล การเรียนการสอน (ร้อยละ 76.00)
3. ด้านปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม (ร้อยละ 73.65)
4. ด้านการเตรียมการสอน (ร้อยละ 71.91)

พฤติกรรมการสอนที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง 1 ด้าน ได้แก่

1. ด้านการใช้ทักษะกระบวนการสอนในการสอน (ร้อยละ 60.69)

วิมลวรรณ หงษ์ศรีทอง (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาการสอนนิชาพลศึกษา ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัญหาการสอนนิชาพลศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดกรุงเทพมหานคร และเพื่อเปรียบเทียบปัญหาการสอนนิชาพลศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดกรุงเทพมหานคร ระหว่างความคิดเห็นของผู้บริหารกับครูผู้สอนนิชาพลศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดกรุงเทพมหานคร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ มีจำนวน 295 คน จากโรงเรียน 58 แห่ง ประกอบด้วยผู้บริหาร จำนวน 218 คน และครูผู้สอนนิชาพลศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 77 คน ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล นำข้อมูลที่ได้กลับคืนมา 295 ชุด คัดร้อยเปอร์เซ็นต์ มาวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลการวิจัย พบว่า 1. การสอนนิชาพลศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดกรุงเทพมหานคร มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย 2. ปัญหาการสอนนิชาพลศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดกรุงเทพมหานคร ระหว่างความคิดเห็น

ของผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษาพบว่า มีความแตกต่างกันด้านงบประมาณ สถานที่ และ สิ่งอำนวยความสะดวก

ยุทธจักร เกตุเลขา (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการสอนพลศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2547 มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการสอนพลศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างคือผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษาและครูผู้สอนพลศึกษาของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2547 จำนวน 317 คน โดยได้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามสภาพและปัญหาการสอนพลศึกษาของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2544 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาความถี่ และค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารโรงเรียนมีความเห็นว่า สภาพด้านหลักสูตร ด้านสภาพแวดล้อม สถานที่ อุปกรณ์และสื่อการสอน ด้านการบริหารจัดการมีความเหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 91.32 77.50 และ 97.89 ตามลำดับ และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 41.18 36.06 และ 48.15
2. หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษามีความคิดเห็นสอดคล้องกับผู้บริหารว่า สภาพด้านหลักสูตร ด้านสภาพแวดล้อม สถานที่ อุปกรณ์และสื่อการสอน ด้านการบริหารจัดการมีความเหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 87.37 71.84 และ 86.71 ตามลำดับ และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 38.42 33.16 และ 42.89
3. ครูผู้สอนพลศึกษามีความคิดเห็นสอดคล้องกับผู้บริหารโรงเรียนและหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษาว่าสภาพด้านหลักสูตร ด้านสภาพแวดล้อม สถานที่ อุปกรณ์และสื่อการสอน ด้านการบริหารจัดการมีความเหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 83.33 66.48 และ 87.88 ตามลำดับ และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 37.45 25.52 และ 41.70

สุพจน์ วิเวก (2549 : บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษาและพลศึกษา ช่อขันธ์ที่ 2 ของครูพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนวิชาพลศึกษาช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนประถมศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ จำนวน 266 คน เป็นชาย 195 คน และหญิง 71 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น 0.91 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.14, 51.43, 47.97 และ 46.58 ตามลำดับ

2. ปัญหาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาชาย เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน ด้านการวัดผลประเมินผล และด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.72, 51.64, 47.18 และ 46.00 ตามลำดับ

3. ปัญหาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาหญิง เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวม มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.28, 50.85, 50.14 และ 48.17 ตามลำดับ

บรรยง บุษบก (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนระดับประถมศึกษา จำนวน 357 คน เพศชาย 154 คน เพศหญิง 203 คน จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) เครื่องมือเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.98 วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบโดยใช้สถิติที (t - test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ด้านหลักสูตรการศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอนพลศึกษา ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550

2.1 ตามตัวแปรเพศ พบว่า เพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านครูผู้สอนพลศึกษา และด้านการวัดผลประเมินผล แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ตัวแปรวุฒิทางการศึกษา พบว่า ครูที่มีวุฒิสหศึกษาพลศึกษา และครูที่ไม่มีวุฒิสหศึกษาพลศึกษา มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้น ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ไม่แตกต่างกัน

สรุป

จากองค์ประกอบของการเรียนการสอนที่กล่าวมานี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ ทำให้ผู้วิจัยได้ทราบถึงปัญหาของครูผู้สอนในการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาว่ามีปัญหาหาในด้านต่างๆมีความแตกต่างกัน ผู้วิจัย ได้ตระหนักถึงปัญหาในการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาโดยเฉพาะ ในด้านงบประมาณ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก แล้วเห็นว่า ควรที่จะทำให้องค์ประกอบของการเรียนการสอนถูกต้อง สมบูรณ์ในทุกๆ ด้าน ซึ่งจะส่งผลให้การเรียนการสอน ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นในกระบวนการเรียนการสอนจึงจำเป็นที่ครูผู้สอนต้องคำนึงถึง องค์ประกอบของการเรียนการสอนด้านต่างๆ เหล่านี้ เพื่อที่จะได้พัฒนาการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่ การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 มีจำนวนโรงเรียนรวม 468 โรงเรียน มีครูพลศึกษา รวม 676 คน แบ่งเป็นชาย 460 คน เพศหญิง 216 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่ การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 การประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างครูสอนพลศึกษา จำนวน 248 คน แต่ใน การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่าง 300 คน เป็นเพศชาย 203 คน และหญิง 97 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ดังนี้

1. สุ่มโรงเรียน 140 โรงเรียนจาก 468 โรงเรียน โดยหาค่าร้อยละ 30 (ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ. 2525 : 69)
2. สุ่มครูผู้สอนใน 140 โรงเรียน (ช่วงชั้นที่ 2) ได้ 248 คน แต่ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่าง 300 คน โดยใช้วิธีการเทียบสัดส่วน แยกเป็นเพศชาย 203 คน และเพศหญิง 97 คน ดังตารางแสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ตาราง 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช
ปีการศึกษา 2551

สพท.นศ.	ชาย		หญิง		รวม	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
เขต 1	109	48	23	11	132	59
เขต 2	120	53	44	20	164	73
เขต 3	121	53	81	36	202	89
เขต 4	110	49	68	30	178	79
รวม	460	203	216	97	676	300

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

การแปลความหมายระดับคะแนนปัญหา แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับคะแนน		ระดับปัญหา
5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

แบ่งเป็นด้านที่ศึกษา คือ

1. ด้านความสำคัญ จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา
2. ด้านครูผู้สอนพลศึกษา

3. ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

4. ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆที่เป็นลักษณะปลายเปิด (Open – Ended Questionnaires)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามลำดับขั้นดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา วารสาร บทความ สิ่งพิมพ์ต่างๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพและปัญหาการเรียนการสอนของครูพลศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถาม และนำแบบสอบถามเสนอคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท ตรวจสอบ นำมาปรับปรุงแก้ไขและตรวจซ้ำ
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 ท่าน ตรวจสอบเพื่อหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข
4. นำแบบสอบถามที่ได้ตรวจแก้ไขแล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับครูผู้สอนพลศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้วิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.95
5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การแปลความหมาย คะแนนเฉลี่ยปัญหา แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับคะแนนเฉลี่ย		ระดับปัญหา
4.21 – 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
3.41 – 4.20	หมายถึง	มาก
2.61 – 3.40	หมายถึง	ปานกลาง
1.81 – 2.60	หมายถึง	น้อย
1.00 – 1.80	หมายถึง	น้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามดังนี้

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 เขต 2 เขต 3 และเขต 4 เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ขอหนังสือจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 เขต 2 เขต 3 และเขต 4 ถึงโรงเรียนในสังกัด เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และผู้ช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. นำแบบสอบถามที่ได้รับมาตรวจความสมบูรณ์ถูกต้อง นำไปดำเนินการวิเคราะห์ต่อไป

การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมา แจกแจงหาความถี่ และหาค่าร้อยละนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตาราง ประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลตอนที่ 2 สภาพและปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา ทั้ง 4 ด้าน มาหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ ปัญหา แล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง ประกอบความเรียง
3. เปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา ระหว่างเพศชายกับเพศหญิง และมีวุฒิทางพลศึกษากับไม่มีวุฒิทางพลศึกษา โดยใช้การทดสอบค่าที (t - test) แล้วนำมาเสนอในรูปแบบความเรียง
4. นำแบบสอบถาม ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ มาสรุป แล้วนำเสนอในรูปแบบความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
T	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบที
p	แทน	ความน่าจะเป็น (Probability)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

- นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจงหาความถี่ และหาค่าร้อยละนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตาราง ประกอบความเรียง
- นำข้อมูลตอนที่ 2 สภาพและปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา ทั้ง 4 ด้าน มาหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหา แล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง ประกอบความเรียง
- เปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา ระหว่าง เพศชาย กับ เพศหญิง และ มีวุฒิทางพลศึกษากับ ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา โดยใช้การทดสอบค่าที (t - test) แล้วนำมาเสนอในรูปแบบความเรียง
- นำแบบสอบถาม ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆมาสรุป แล้วนำเสนอในรูปแบบความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตาราง 2 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา (n = 300)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	203	67.67
หญิง	97	32.33
วุฒิทางการศึกษา		
มีวุฒิทางพลศึกษา	226	75.33
ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา	74	24.67
รวม	300	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่า ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ทั้งหมดจำนวน 300 คน จำแนกเป็นเพศชาย จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 67.67 และเพศหญิง 97 คน คิดเป็นร้อยละ 32.33 ส่วนใหญ่มีวุฒิทางพลศึกษา จำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 75.33 และไม่มีวุฒิทางพลศึกษา จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 24.67

ตอนที่ 2 สภาพและปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551

ตาราง 3 สภาพที่เป็นจริงในการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2
ของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 ด้านความสำคัญ
จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา (n = 300)

รายการ	สภาพที่เป็นจริง	ความถี่	ร้อยละ
1. ความเข้าใจเกี่ยวกับการหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน วิชาพลศึกษา	เข้าใจ	300	100.00
	ไม่เข้าใจ	0	0.00
2. ความเข้าใจเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในเนื้อหาสาระ ของวิชาพลศึกษา	เข้าใจ	300	100.00
	ไม่เข้าใจ	0	0.00
3. ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างหลักสูตร ในวิชาพลศึกษา	เข้าใจ	300	100.00
	ไม่เข้าใจ	0	0.00
4. จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษากำหนดไว้สอดคล้อง กับสภาพและปัญหาของผู้เรียนและท้องถิ่น	สอดคล้อง	300	100.00
	ไม่สอดคล้อง	0	0.00
5. การกำหนดและการลำดับความสำคัญของเนื้อหาแต่ละ เรื่องให้มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องและเหมาะสมกับผู้เรียน	เหมาะสม	300	100.00
	ไม่เหมาะสม	0	0.00
6. การกำหนดโครงสร้างด้านเวลาเรียน วิชาพลศึกษาของสถานศึกษา	เพียงพอ	300	100.00
	ไม่เพียงพอ	0	0.00
7. การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นในสาขาวิชาพลศึกษา	มี	297	99.00
	ไม่มี	3	1.00
8. ความยุ่งยากในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาวิชา พลศึกษาให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลาง	มี	288	96.0
	ไม่มี	12	4.00
9. จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษามีความชัดเจนและ เข้าใจง่ายต่อการนำไปกำหนดเนื้อหาการเรียนรู	มี	300	100.00
	ไม่มี	0	0.00
10. ปัญหาในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาสาขาวิชา พลศึกษา	มี	291	97.00
	ไม่มี	9	3.00
รวม	เหมาะสม	2976	99.20
	ไม่เหมาะสม	24	0.80

จากตาราง 3 แสดงว่า สภาพที่เป็นจริงในการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา
และพลศึกษาช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551
ด้านความสำคัญ จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา โดยรวม มีความเหมาะสม ร้อยละ 99.20

ตาราง 4 สภาพที่เป็นจริงในการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
 ชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551
 ด้านครูผู้สอนพลศึกษา (n = 300)

รายการ	สภาพที่เป็นจริง	ความถี่	ร้อยละ
1. ครูผู้สอนมีความสามารถในการวิชาพลศึกษา	มี	299	99.67
	ไม่มี	1	0.33
2. มีระเบียบวินัยที่เคร่งครัดเวลาสอน	มี	300	100.00
	ไม่มี	0	0.00
3. สามารถถ่ายทอดในวิชาที่สอนให้นักเรียนเข้าใจได้ง่าย	มี	300	100.00
	ไม่มี	0	0.00
4. ครูผู้สอนมีบุคลิกภาพที่ดีเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน	มี	300	100.00
	ไม่มี	0	0.00
5. ใช้คำพูดที่สุภาพในการสอน	มี	300	100.00
	ไม่มี	0	0.00
6. ครูผู้สอนเอาใจใส่นักเรียนเป็นอย่างดี	มี	300	100.00
	ไม่มี	0	0.00
7. มีการแจ้งเนื้อหาวิชาก่อนการเรียนให้ทราบ	มี	279	93.00
	ไม่มี	21	7.00
8. วางตัวเหมาะสมในขณะที่ทำการสอน	มี	271	90.33
	ไม่มี	29	9.67
9. ให้คำปรึกษาและรับฟังเหตุผลนักเรียนได้เป็นอย่างดี	มี	296	98.67
	ไม่มี	4	1.33
10. มีความยุติธรรมกับนักเรียนเท่าเทียมกัน	มี	272	90.67
	ไม่มี	28	9.33
รวม	เหมาะสม	2917	97.23
	ไม่เหมาะสม	83	2.77

จากตาราง 4 แสดงว่า สภาพที่เป็นจริงในการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 ด้านครูผู้สอนพลศึกษา โดยรวม มีความเหมาะสม ร้อยละ 97.23

ตาราง 5 สภาพที่เป็นจริงในการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก (n = 300)

รายการ	สภาพที่เป็นจริง	ความถี่	ร้อยละ
1. สื่อการสอนเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนที่เน้น	เหมาะสม	300	100.00
กระบวนการหรือทักษะ	ไม่เหมาะสม	0	0.00
2. การดูแลเรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับการใช้สื่อและ	มี	298	99.33
อุปกรณ์การสอนในขณะที่ดำเนินการสอนพลศึกษาโดยรวม	ไม่มี	0	0.67
3. จำนวนอุปกรณ์กีฬาต่อจำนวนนักเรียนมีความเพียงพอ	เพียงพอ	246	82.00
	ไม่เพียงพอ	54	18.00
4. ได้รับวัสดุ อุปกรณ์ ตรงตามความต้องการ	เพียงพอ	246	82.00
	ไม่เพียงพอ	54	18.00
5. ขนาดและจำนวนของสถานที่ในร่มที่ใช้ใน	เหมาะสม	238	79.33
การเรียนการสอนพลศึกษา	ไม่เหมาะสม	62	20.67
6. การผลิตสื่อหรืออุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษา	จัดทำ	289	96.33
	ไม่จัดทำ	11	3.67
7. อุปกรณ์การสอนและสื่อการสอนพลศึกษา	ทันสมัย	291	97.00
มีความทันสมัย	ไม่ทันสมัย	9	3.00
8. การบำรุงรักษาสื่อ อุปกรณ์การสอนและสถานที่	เหมาะสม	297	99.00
	ไม่เหมาะสม	3	1.00
9. มีงบประมาณการจัดซื้ออุปกรณ์การสอนในแต่ละปี	เพียงพอ	110	36.67
	ไม่เพียงพอ	190	63.33
10. การบำรุงรักษา ซ่อมแซม อุปกรณ์พลศึกษา	มี	201	67.00
ให้อยู่ในสภาพใช้งานได้	ไม่มี	99	33.00
รวม	เหมาะสม	2516	83.87
	ไม่เหมาะสม	482	16.07

จากตาราง 5 แสดงว่า สภาพที่เป็นจริงในการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวม มีความเหมาะสม ร้อยละ 83.87 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีงบประมาณการจัดซื้ออุปกรณ์การสอนในแต่ละปีไม่เพียงพอ ร้อยละ 63.33

ตาราง 6 สภาพที่เป็นจริงในการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา (n = 300)

รายการ	สภาพที่เป็นจริง	ความถี่	ร้อยละ
1. การสร้างเครื่องมือวัดลักษณะที่พึงประสงค์	จัดทำ	300	100.00
	ไม่จัดทำ	0	0.00
2. ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการวัดและการประเมินผลทางพลศึกษาที่สอดคล้องกับมาตรฐานและสาระการเรียนรู้	เข้าใจ	300	100.00
	ไม่เข้าใจ	0	0.00
3. สามารถวัดและประเมินผลการเรียนการสอนได้ครบทุกขั้นตอนของการสอน	ครบทุกชั้น	296	98.67
	ไม่ครบทุกชั้น	4	1.33
4. ความเข้าใจในการสร้างเครื่องมือวัด ทักษะ ความรู้ เจตคติของนักเรียนเกี่ยวกับวิชาพลศึกษา	เข้าใจ	300	100.00
	ไม่เข้าใจ	0	0.00
5. มีการใช้แบบทดสอบมาตรฐานที่มีผู้สร้างขึ้นแต่ละด้านในการวัดทางพลศึกษา	มี	295	98.33
	ไม่มี	5	1.67
6. วิธีวัดและประเมินผลสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้และจุดประสงค์	สอดคล้อง	300	100.00
	ไม่สอดคล้อง	0	0.00
7. มีการประเมินผลการสอนของครูพลศึกษา โดย ผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง	มี	295	98.33
	ไม่มี	5	1.67
8. การประเมินผลสมรรถภาพทางกายของนักเรียน ก่อนและหลังการเรียนในแต่ละภาคเรียน	มี	295	98.33
	ไม่มี	5	1.67
9. การตั้งจุดมุ่งหมายก่อนสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา	จัดทำ	296	98.67
	ไม่จัดทำ	4	1.33
10. วัดและประเมินผลครบทุกจุดประสงค์ตามแผนจัดการเรียนรู้	ครบ	296	98.67
	ไม่ครบ	4	1.33
รวม	เหมาะสม	2973	99.10
	ไม่เหมาะสม	27	0.90

จากตาราง 6 แสดงว่า สภาพที่เป็นจริงในการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา โดยรวม มีความเหมาะสม ร้อยละ 99.10

ตาราง 7 ปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 ด้านความสำคัญ จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา (n = 300)

รายการ	ปัญหา		ระดับ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ความเข้าใจเกี่ยวกับการหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน วิชาพลศึกษา	1.72	0.60	น้อยที่สุด
2. ความเข้าใจเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในเนื้อหาสาระ ของวิชาพลศึกษา	1.87	0.73	น้อย
3. ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างหลักสูตรในวิชาพลศึกษา	1.81	0.71	น้อย
4. จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษากำหนดไว้สอดคล้องกับสภาพ และปัญหาของผู้เรียนและท้องถิ่น	2.06	0.56	น้อย
5. การกำหนดและการลำดับความสำคัญของเนื้อหาแต่ละเรื่อง ให้มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องและเหมาะสมกับผู้เรียน	2.03	0.59	น้อย
6. การกำหนดโครงสร้างด้านเวลาเรียนวิชาพลศึกษา ของสถานศึกษา	2.08	0.58	น้อย
7. การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นในสาขาวิชาพลศึกษา	2.17	0.59	น้อย
8. ความยุ่งยากในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาวิชาพลศึกษา ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลาง	2.23	0.54	น้อย
9. จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย ต่อการนำไปกำหนดเนื้อหาการเรียนรู	2.17	0.64	น้อย
10. ปัญหาในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา	2.23	0.67	น้อย
รวม	2.04	0.42	น้อย

จากตาราง 7 แสดงว่า ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความปัญหา การเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาใน เขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 ด้านความสำคัญ จุดมุ่งหมายของวิชา พลศึกษา โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.04 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.42

ตาราง 8 ปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 ด้านครูผู้สอน พลศึกษา (n = 300)

รายการ	ปัญหา		ระดับ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. ครูผู้สอนมีความสามารถในวิชาพลศึกษา	1.77	0.63	น้อยที่สุด
2. มีระเบียบวินัยที่เคร่งครัดเวลาสอน	2.28	0.58	น้อย
3. สามารถถ่ายทอดในวิชาที่สอนให้นักเรียนเข้าใจได้ง่าย	2.07	0.76	น้อย
4. ครูผู้สอนมีบุคลิกภาพที่ดีเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน	2.17	0.74	น้อย
5. ใช้คำพูดที่สุภาพในการสอน	2.14	0.72	น้อย
6. ครูผู้สอนเอาใจใส่นักเรียนเป็นอย่างดี	2.13	0.76	น้อย
7. มีการแจ้งเนื้อหาวิชาก่อนการเรียนให้ทราบ	2.27	0.65	น้อย
8. วางตัวเหมาะสมในขณะที่ทำการสอน	2.03	0.76	น้อย
9. ให้คำปรึกษาและรับฟังเหตุผลนักเรียนได้เป็นอย่างดี	2.24	0.67	น้อย
10. มีความยุติธรรมกับนักเรียนเท่าเทียมกัน	2.06	0.76	น้อย
รวม	2.12	0.53	น้อย

จากตาราง 8 แสดงว่า ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 ด้านครูผู้สอนพลศึกษา โดยรวมมีปัญหายอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.12 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.53

ตาราง 9 ปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2
ของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 ด้านอุปกรณ์และ
สิ่งอำนวยความสะดวก (n = 300)

รายการ	ปัญหา		ระดับ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. สื่อการสอนเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการหรือทักษะ	2.30	0.54	น้อย
2. การดูแลเรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับการใช้สื่อและอุปกรณ์การสอนในขณะที่ดำเนินการสอนพลศึกษาโดยรวม	2.29	0.69	น้อย
3. จำนวนอุปกรณ์ก็พาคือจำนวนนักเรียนมีความเพียงพอ	2.72	0.76	ปานกลาง
4. ได้รับ วัสดุ อุปกรณ์ ตรงตามความต้องการ	2.82	0.72	ปานกลาง
5. ขนาดและจำนวนของสถานที่ในร่มที่ใช้ในการเรียนการสอนพลศึกษา	2.84	0.85	ปานกลาง
6. การผลิตสื่อหรืออุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษา	2.66	0.74	ปานกลาง
7. อุปกรณ์การสอนและสื่อการสอนพลศึกษามีความทันสมัย	2.67	0.77	ปานกลาง
8. การบำรุงรักษาสื่อ อุปกรณ์การสอนและสถานที่	2.53	0.68	น้อย
9. มีงบประมาณการจัดซื้ออุปกรณ์การสอนเพียงพอในแต่ละปี	2.74	0.83	ปานกลาง
10. การบำรุงรักษา ซ่อมแซม อุปกรณ์พลศึกษาให้อยู่ในสภาพใช้งานได้	2.50	0.75	น้อย
รวม	2.61	0.48	ปานกลาง

จากตาราง 9 แสดงว่า ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.61 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.48

ตาราง 10 ปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา (n = 300)

รายการ	ปัญหา		ระดับ
	$\bar{x}$	S.D.	
1. การสร้างเครื่องมือวัดลักษณะที่พึงประสงค์	2.12	0.68	น้อย
2. ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการวัดและการประเมินผลทางพลศึกษาที่สอดคล้องกับมาตรฐานและสาระการเรียนรู้	2.49	0.71	น้อย
3. สามารถวัดและประเมินผลการเรียนการสอนได้ครบทุกขั้นตอนของการสอน	2.39	0.84	น้อย
4. ความเข้าใจในการสร้างเครื่องมือวัด ทักษะ ความรู้ เจตคติของนักเรียนเกี่ยวกับวิชาพลศึกษา	2.48	0.71	น้อย
5. มีการใช้แบบทดสอบมาตรฐานที่มีผู้สร้างขึ้นแต่ละด้านในการวัดทางพลศึกษา	2.55	0.70	น้อย
6. วิธีวัดและประเมินผลสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ และจุดประสงค์	2.46	0.80	น้อย
7. มีการประเมินผลการสอนของครูพลศึกษา โดย ผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง	2.52	0.67	น้อย
8. การประเมินผลสมรรถภาพทางกายของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนในแต่ละภาคเรียน	2.54	0.72	น้อย
9. การตั้งจุดมุ่งหมายก่อนสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา	2.49	0.70	น้อย
10. วัดและประเมินผลครบทุกจุดประสงค์ตามแผนจัดการเรียนรู้	2.66	0.82	ปานกลาง
รวม	2.47	0.53	น้อย

จากตาราง 10 แสดงว่า ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา โดยรวมมีปัญหายุ่งในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.47 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.53

ตาราง 11 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามตัวแปรเพศ

รายการ	ชาย (n=203)		หญิง (n=97)		t	p
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
ด้านความสำคัญ จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา	2.03	0.42	2.05	0.43	0.26	.797
ด้านครูผู้สอนพลศึกษา	2.08	0.53	2.19	0.54	1.60	.111
ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	2.60	0.50	2.63	0.44	0.58	.560
ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา	2.46	0.56	2.49	0.47	0.55	.582
รวม	2.29	0.33	2.34	0.31	1.18	.238

จากตาราง 11 แสดงว่า ปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 ของครูพลศึกษาชาย มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.29 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.33 และครูพลศึกษาหญิง มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.34 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.31 เมื่อทำการทดสอบแล้วพบว่า ครูพลศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 12 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามตัวแปรวุฒิการศึกษา

รายการ	มีวุฒิ (n=226)		ไม่มีวุฒิ (n=74)		t	p
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
ด้านความสำคัญ จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา	2.04	0.42	2.02	0.43	0.42	.672
ด้านครูผู้สอนพลศึกษา	2.13	0.53	2.08	0.55	0.63	.529
ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	2.60	0.47	2.63	0.49	0.54	.588
ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา	2.46	0.54	2.51	0.49	0.68	.498
รวม	2.31	0.33	2.31	0.32	0.08	.936

จากตาราง 12 แสดงว่า ปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 ของครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.31 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.33 และ ครูที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.31 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.32 เมื่อทำการทดสอบแล้วพบว่า ครูพลศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 3 ไม่มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีดำเนินการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 ตามตัวแปรเพศ และวุฒิทางการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 300 คน เป็นชาย 203 คน และหญิง 97 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling)

ตัวแปรการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ
 - 1.1 เพศ แบ่งออกเป็น เพศชาย และเพศหญิง
 - 1.2 วุฒิทางการศึกษา แบ่งออกเป็น ครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา และไม่มีวุฒิทางพลศึกษา
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพและปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551

สมมุติฐานในการวิจัย

1. ครูพลศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 ไม่แตกต่างกัน
2. ครูพลศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 ไม่แตกต่างกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเรื่องสภาพและปัญหาการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษา นครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพและปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 มีลักษณะ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านความสำคัญ จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา ด้านครูผู้สอนพลศึกษา ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามดังนี้

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 เขต 2 เขต 3 และเขต 4 เพื่อขอความร่วมมือ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ขอหนังสือจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1 เขต 2 เขต 3 และเขต 4 ถึงโรงเรียนในสังกัด เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และ ผู้ช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. นำแบบสอบถามที่ได้รับมาตรวจความสมบูรณ์ถูกต้อง นำไปดำเนินการวิเคราะห์ต่อไป

การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมา แจกแจงหาความถี่ และหาค่าร้อยละนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตาราง ประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลตอนที่ 2 สภาพและปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา ทั้ง 4 ด้าน มาหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ ปัญหา แล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง ประกอบความเรียง
3. เปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา ระหว่างเพศชายกับเพศหญิง และมีวุฒิทางพลศึกษากับไม่มีวุฒิทางพลศึกษา โดยใช้การทดสอบค่าที (t - test) แล้วนำมาเสนอในรูปแบบความเรียง
4. นำแบบสอบถาม ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ มาสรุป แล้วนำเสนอในรูปแบบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ทั้งหมดจำนวน 300 คน จำแนกเป็นเพศชาย จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 67.67 และเพศหญิง 97 คน คิดเป็นร้อยละ 32.33 ส่วนใหญ่มีวุฒิทางพลศึกษา จำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 75.33 และไม่มีวุฒิทางพลศึกษา จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 27.67

2. สภาพการเรียนรู้การสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 ด้านความสำคัญ จุดมุ่งหมาย ของวิชาพลศึกษา ด้านครูผู้สอนพลศึกษา ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 99.20, 97.23, 83.87 และ 99.10 ตามลำดับ

3. ปัญหาการเรียนรู้การสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551

3.1 ด้านความสำคัญ จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.04 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.42

3.2 ด้านครูผู้สอนพลศึกษา โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.12 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.53

3.3 ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.61 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.48

3.4 ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.47 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.53

4. ปัญหาการเรียนรู้การสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 ของครูพลศึกษาชาย มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.29 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.33 และครูพลศึกษาหญิง มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.34 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.31 เมื่อทำการทดสอบแล้วพบว่า ครูพลศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีปัญหาการเรียนรู้การสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 ไม่แตกต่างกัน

5. ปัญหาของครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.31 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.33 และ ครูที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.31 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.32 เมื่อทำการทดสอบแล้วพบว่า ครูพลศึกษาที่มีวุฒิการศึกษา ต่างกัน มีปัญหาการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย สภาพและปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 สามารถอภิปรายผล โดยจำแนกเป็นรายด้าน ดังนี้

1. ด้านความสำคัญ จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมสภาพในการเรียนการสอนมีความเหมาะสม และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย อาจเป็นเพราะว่า ครูพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช มีการเตรียมพร้อมที่ดี มีการจัดอบรมหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานทำให้มีความรู้ความเข้าใจตลอดจนได้รับการพัฒนาด้านหลักสูตรการศึกษา การดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และการพัฒนาทักษะการสอนของครูอยู่ตลอดเวลา ทั้งมีการประเมินผลการสอนของครูพลศึกษาและครูทั่วไปโดยตนเอง ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน จึงทำให้ครูพลศึกษาต้องปรับปรุงและพัฒนาตนเองเพื่อที่จะทำหน้าที่ให้สอดคล้องกับความสำเร็จ และจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ สงัด อุทานันท์ (2535 : 563) ได้อธิบายคำว่า “หลักสูตร” หมายถึงประมวลผลของการตัดสินใจก่อนที่จะดำเนินการเรียนการสอน ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการจัดลำดับเนื้อหาวิชา การเลือกเนื้อหาสาระที่เหมาะสมสำหรับนำมาใช้สอน การเลือกวัสดุอุปกรณ์รวมทั้งกฎเกณฑ์ในการจัดกลุ่มเพื่อให้การสอนเป็นไปอย่างได้ผลให้มากที่สุด

2. ด้านครูผู้สอนพลศึกษา ผลการวิจัย พบว่า โดยรวมสภาพในการเรียนการสอนมีความเหมาะสม และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย อาจเป็นเพราะว่าครูพลศึกษาช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราชส่วนใหญ่มีความรู้ความถนัดในวิชาที่สอน มีความรู้ความสามารถทางด้านทักษะกีฬาต่าง ๆ เป็นอย่างดีโดยเฉพาะกีฬาที่สอนสามารถถ่ายทอดความรู้ให้นักเรียนเข้าใจง่าย มีบุคลิกภาพที่ดี ใช้คำพูดที่สุภาพเวลาสอน ทำให้การเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพ ครูพลศึกษาหรืออาจารย์ผู้สอนถือว่าเป็นหัวใจและองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของการเรียนการสอนตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ได้นิยามไว้ว่า “ครู หมายถึง ผู้สั่งสอนศิษย์ ผู้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ศิษย์” ซึ่งสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527 : 47) ได้กล่าวถึง ครูพลศึกษาที่จะสามารถปฏิบัติหน้าที่ และภารกิจทางพลศึกษาได้ดีมีประสิทธิภาพควรมีลักษณะที่สำคัญ ดังต่อไปนี้ คือ เป็นผู้มีความรู้ทั้งในด้านวิชาการพลศึกษาทั่วไป วิชาชีพครู และวิชาพลศึกษา เป็นผู้ที่มีความศรัทธาในวิชาพลศึกษาอย่างแท้จริง เป็นผู้มีความรู้ลึกในการรับผิดชอบสูง เป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และกระตือรือร้น เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดี สุขภาพสมบูรณ์ เป็นผู้มีคุณธรรม มีจิตใจโอบอ้อมอารีเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และมีน้ำใจเป็นนักกีฬา เป็นผู้รักเด็ก มีอารมณ์สนุกสนานร่าเริง

3. ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการวิจัยพบว่าโดยรวมสภาพในการเรียนการสอนมีความเหมาะสม และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีปัญหาในเรื่องงบประมาณการจัดซื้ออุปกรณ์การสอนไม่เพียงพอในแต่ละปี มีปัญหาอยู่บ้าง อาจเป็น

เพราะว่า โรงเรียนได้รับการจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดซื้อสื่ออุปกรณ์การสอนพลศึกษาน้อย ไม่ได้รับสื่ออุปกรณ์ที่ได้มาตรฐานตามจำนวนที่ต้องการ ผู้บริหารสถานศึกษาหลายแห่งให้ความสำคัญของวิชาพลศึกษาน้อย ขาดสนามและอุปกรณ์ที่มีมาตรฐาน ทำให้มีอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ อาคม แก้วเอียด (2545: 10) กล่าวว่า การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นลักษณะของการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติประกอบกับการใช้วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งแตกต่างจากวิชาอื่นๆ ครูพลศึกษาและผู้บริหารโรงเรียนจึงต้องมองเห็นประโยชน์และความสำคัญ เพราะถ้าจัดได้เหมาะสมเพียงพอจะช่วยให้การปฏิบัติงานครูเกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อีกทั้งการจัดวัสดุอุปกรณ์ก็มีความจำเป็นต่อการสอนเป็นอย่างมาก ต้องมีการวางแผนด้วยบุคคลที่มีความรู้ จึงจะทำให้การใช้วัสดุอุปกรณ์ดำเนินไปด้วยความปลอดภัย มีประสิทธิภาพและประหยัด

4. ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมสภาพในการเรียนการสอนมีความเหมาะสม และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย อาจเป็นเพราะว่าครูพลศึกษามีการเตรียมความพร้อม โดยทางเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราชได้มีการจัดอบรมการวัดและประเมินผลกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาจึงทำให้ครูพลศึกษามีความรู้ความสามารถในการวัดประเมินผลเป็นอย่างดี ตลอดจนมีความชัดเจนในการวัดและประเมินผลให้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ในวิชานั้นๆ เพื่อการเรียนการสอนที่สมบูรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับ อเนก เพียรอนุกุลบุตร (2527 : 6-10) กล่าวถึง ประโยชน์ของการวัดและประเมินทางพลศึกษา (Use in Physical Education) ว่าการวัดและประเมินทางการศึกษาเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวินิจฉัยคุณค่าเกี่ยวกับสิ่งนำเข้าหรือปัจจัยนำเข้ากระบวนการ และผลิตผลทางการศึกษา เช่น ความรู้พื้นฐานของนักเรียน หลักสูตร แบบเรียนกิจกรรมการเรียนการสอน ผลของการศึกษา แม้แต่กระบวนการวัดผลในกระบวนการเรียนการสอน ดังนั้น การวัดและประเมินผลทางพลศึกษาจึงมีประโยชน์มากมายหลายด้าน แต่ในสถานภาพปัจจุบันเราใช้ การวัดและประเมินเพื่อประโยชน์ในการตัดสินผลการเรียน และการสอบคัดเลือก เป็นส่วนใหญ่แต่ความจริงแล้วยังอาจใช้การวัดและประเมินทางพลศึกษา เพื่อประโยชน์ที่เกี่ยวกับนักเรียน เกี่ยวกับครู เกี่ยวกับการบริหาร เกี่ยวกับหลักสูตร เกี่ยวกับการแนะแนว เกี่ยวกับการวิจัย และประเมินโครงการและอื่นๆ อีกมากมาย จึงอาจจำแนกประโยชน์เป็นด้านๆ ได้ คือ เพื่อจัดตำแหน่ง (Placement) ใช้ประเมินพฤติกรรมนำเข้า (Entry behavior) ก่อนการสอน ใช้กระตุ้นนักเรียน (Motivating student) ใช้สำหรับคัดเลือก (Selection) ในการจัดตำแหน่งความสามารถและทักษะทางพลศึกษา เพื่อวินิจฉัย (Diagnosis) ผลการทดสอบ ผลจากการวินิจฉัยจากผลการสอบจะช่วยให้เห็นจุดเด่นและจุดอ่อนของการสอนได้ ใช้ประเมินความก้าวหน้า (Determining Student improvement) เพื่อใช้ประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการสอน (Teaching efficiency and Effectiveness) เพื่อใช้ปรับปรุงเนื้อหาของกระบวนการวิชาให้เหมาะสม (Adjusting course content) เพื่อใช้ในการประเมินหลักสูตรหรือโปรแกรม (Evaluating the Curriculum and Program) เพื่อใช้ในการแนะแนว (Guidance) เพื่อใช้ในการบริหาร (Administration) เพื่อประโยชน์ในการวิจัย (Research) เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ (Norm)

ของแบบทดสอบต่างๆ ทางพลศึกษา จะเห็นได้ว่า ผลการสอบการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา จะช่วยให้ได้มาซึ่งข้อมูลทางพลศึกษาสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้มากมายทั้งแก่ผู้รับการทดสอบ หรือนักเรียน ครู ผู้บริหาร ตลอดจนนักวิจัย

5. เปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนสาระกลุ่มการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 ตามตัวแปรเพศ และ วุฒิทางการศึกษา

เพศ ประกอบด้วยเพศชายและเพศหญิง ปรากฏว่าไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะว่าครูพลศึกษาทั้งเพศชายและเพศหญิงมีการเตรียมพร้อมที่ดี มีการเข้ารับการอบรมการจัดหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐานทำให้มีความรู้ความเข้าใจตลอดจนได้รับการพัฒนาด้านหลักสูตรการศึกษา การดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และการพัฒนาทักษะการสอนของครูอยู่ตลอดเวลา ทั้งมีการ ประเมินผลการสอนของครูพลศึกษาและครูทั่วไปโดยตนเอง ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน จึงทำ ให้ครูพลศึกษาต้องปรับปรุงและพัฒนาตนเอง ซึ่งทำให้ความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงของ ครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ในระดับช่วงชั้นที่2 ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของ วิมลวรรณ หงษ์ศรีทอง (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการสอนวิชา พลศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า การสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดกรุงเทพมหานคร มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ปัญหาการสอน วิชาพลศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดกรุงเทพมหานคร ระหว่างความคิดเห็นของ ผู้บริหารกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษาพบมีความแตกต่างกันด้านงบประมาณ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก

วุฒิการศึกษา ประกอบด้วยวุฒิทางพลศึกษาไม่มีวุฒิทางพลศึกษา ปรากฏว่าไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ทางเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราชให้ครูที่สอนพลศึกษาที่ไม่มีวุฒิทาง พลศึกษาเข้ารับการอบรมโครงการผลิตครูพลศึกษาโดยสถาบันการพลศึกษาซึ่งวัตถุประสงค์ของ โครงการเพื่อฝึกอบรมครูที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษาให้มีความรู้ความสามารถทางพลศึกษา จึงทำให้ ความแตกต่างระหว่างครูที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษากับครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา ของครูพลศึกษาใน เขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ในระดับช่วงชั้นที่2 ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัย ของ บรรยง บุษบงก์ (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับ ประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 พบว่าความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ด้านหลักสูตร การศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอนพลศึกษา ด้านวัดผลและประเมินผล โดยรวม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการ เรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ตามตัวแปรเพศ พบว่า เพศ ชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ไม่แตกต่างกัน

แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านครูพลศึกษาและด้านการวัดผลและประเมินผล แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ตัวแปรภูมิทางการศึกษา พบว่า ครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา และครูที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้น ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. โรงเรียนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนให้เป็นไปตามความต้องการของนักเรียน และตรงตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้
2. โรงเรียนควรให้การสนับสนุนในการกิจกรรมทางพลศึกษา ในด้านงบประมาณ สถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน และครูผู้สอน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ช่วงชั้นอื่น ๆ ด้วย
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาระหว่างนักเรียน ครูผู้สอน และผู้บริหาร ในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช

บรรณานุกรม

- กิดานันท์ มลิทอง. (2543). เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2545). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- จรรยา แก่นวงษ์คำ. (2529). วิธีสอนวิชาเอกพลศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ. (2525). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์:
เอกสารประกอบการสอนวิชาวิจัย 521. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและ
จิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ทวีศักดิ์ พากักดี. (2546). การศึกษาพฤติกรรมการสอนพลศึกษาในโรงเรียนเครือข่ายการใช้
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- นฤมล สุริยะ. (2544). ปัญหาการสอนพลศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- บรรยง บุญบัง. (2550). ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอน
กลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญจันทร์ มุลกัน. (2542). การเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนพลศึกษาตามการรับรู้ของครู
พลศึกษาและนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา
จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- ผาณิต บิลมาศ. (2522). คุณลักษณะของครูพลศึกษาที่พึงปรารถนาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา
ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พลากร หาสิตะพันธ์. (2542). การใช้ทักษะกระบวนการในการสอนพลศึกษาของครูผู้สอน
พลศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). สงขลา:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ถ่ายเอกสาร.

- พริ้งจันทร น้อยเคียง. (2539). การศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน
ประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
(พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- ยุทธจักร เกตุเลขา. (2549). สภาพและปัญหาการสอนพลศึกษาตามหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2547.
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. (2543). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์ชมรมเด็ก.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2527). หลักและวิธีสอนวิชาพลศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2539). การสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์.
- _____. (2541). หลักสูตรพลศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2521). กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ.
กรุงเทพฯ: ชมรมบ้านเด็ก.
- วิมลวรรณ หงษ์ศรีทอง. (2546). ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้น สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- สะอาด โปธายะ. (2541). การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอแมริม
จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (ประถมศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- สังัด อุทรานันท์. (2535). การนิเทศการศึกษา หลักการ ทฤษฎีและปฏิบัติ. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์มิตรสยาม.
- สามารถ ศรีจันทร์งาม. (2541). ปัญหาของการสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษาในโรงเรียน
เทศบาล เขตการศึกษา 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ถ่ายเอกสาร.
- สุพจน์ วิเวก. (2549). ปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2
ของครูพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548. ปริญญานิพนธ์
กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- สุรศักดิ์ ฟิลาวุธ. (2540). ปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา).
มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- อเนก เพียรอนุกุลบุตร. (2527). การวัดและประเมินผลทางการศึกษา. กรุงเทพฯ:
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- อมรา เล็กเริงสินธุ์. (2537). *หลักสูตรและการจัดการมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- อาคม แก้วเอียด. (2545). *ปัญหาการเรียนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดพัทลุง*. ปรินญานินพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Beaver, Mary Guy. (2000). A Survey of Physical Education Program in the Community Colleges of North Carolina. *Dissertation Abstracts International*. 61-10A.
- Hilgenbrinck, Linda Corinne. (2001). Physical Education Program : Perception Within the Texas Youth Commission. *Dissertation Abstracts International*. 62-12A.
- Meryer, Sarah Michelle. (2005, February). Assessment of Physical Education Programs in Elementary Schools. *Dissertation Abstracts International*. 43(01) : 36.
- Ommundsen, Y. (2001). Self-handicapping Strategies in Physical Classes. The Influence of Implicit Theories of The Nature of Ability and Achievement Goals. *Psychology of Sport & Exercise*. 2: 139 - 156.
- Ping, Xiang. (2001). Department of health & Kinesiology. Texas A & M University, College Station. Conceptions of Ability and Achievement Goals in Physical Education : Comparisons of American and Chinese Students. *Contemporary Educational Psychology*. 26: 348 - 365.
- Stoker, Steven Vaughn. (1999, February). Physical and Health Education Curriculums : Middle School Students Attitude toward a Collaborative Approach. *Dissertation Abstracts International*. 37(01): 6080-A.
- Yi, Xiangren. (2005, August). Impact of Standards on Physical Education Teacher Education : Curriculum, Collaboration, and Learning Outcomes. *Dissertation Abstracts International*. 66(02): 446-A.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง สภาพและปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
 ช่วงชั้นที่ 2 ของ ครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551

คำชี้แจงเบื้องต้น

1. แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อทราบสภาพและปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าจะเป็นแนวทางแก้ไขปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช
2. แบบสอบถามนี้มีอยู่ 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับครูผู้สอนวิชาพลศึกษา
 - ตอนที่ 2 แบบสอบถามทราบสภาพและปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2551 ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่
 1. ด้านความสำคัญ จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา
 2. ด้านครูผู้สอนพลศึกษา
 3. ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
 4. ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา
 - ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

- () ชาย
- () หญิง

2. วุฒิการศึกษา

- () มีวุฒิทางพลศึกษา
- () ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา

ตอนที่ 2 **สภาพและปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา**
ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช
ปี การศึกษา 2551

คำชี้แจง

1. สภาพและปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
ช่วงชั้นที่ 2 ของครูพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช ปี การศึกษา 2551
 1. สภาพ หมายถึง สภาวะหรือสภาพทั่วไปที่เป็นจริงในปัจจุบัน
 2. ปัญหา หมายถึง อุปสรรคที่เกิดขึ้นและส่งผลต่อการสอนวิชาพลศึกษา
2. ขอให้ท่านอ่านคำถามของแต่ละข้อก่อนลงมือตอบคำถาม ทั้ง 2 ด้าน
3. โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง **สภาพ** และระดับ **ปัญหา** ตามความคิดเห็นของท่าน
ทุกข้อ

การแปลความหมาย ระดับคะแนนปัญหา แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับคะแนน		ระดับปัญหา
5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถาม

ด้านหลักสูตร

ข้อ	สภาพ	รายการ	ระดับปัญหา				
			5	4	3	2	1
0	☐ เพียงพอ ☐ ไม่เพียงพอ	เอกสารเกี่ยวข้องกับหลักสูตรมีเพียงพอ		/			
00	☐ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	หลักสูตรมีความเหมาะสมกับสภาพชุมชน	/				

จากตัวอย่าง

ข้อ 0 หมายความว่า การสอนพลศึกษาของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษา นครศรีธรรมราช ด้านหลักสูตรเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรมีไม่พอเพียงและมีปัญหาในระดับมาก

ข้อ 00 หมายถึง การสอนพลศึกษาของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษา นครศรีธรรมราช ด้านหลักสูตรไม่เหมาะสมกับสภาพของชุมชนและมีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด

ด้านความสำคัญ จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา

ข้อ	สภาพ	รายการ	ระดับปัญหา				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
			5	4	3	2	1
1	☐ เข้าใจ ☐ ไม่เข้าใจ	ความเข้าใจเกี่ยวกับการหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน วิชาพลศึกษา					
2	☐ เข้าใจ ☐ ไม่เข้าใจ	ความเข้าใจเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในเนื้อหา สาระของวิชาพลศึกษา					
3	☐ เข้าใจ ☐ ไม่เข้าใจ	ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างหลักสูตรใน วิชาพลศึกษา					
4	☐ สอดคล้อง ☐ ไม่สอดคล้อง	จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษากำหนดไว้ สอดคล้องกับสภาพและปัญหาของผู้เรียน และท้องถิ่น					
5	☐ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	การกำหนดและการลำดับความสำคัญของ เนื้อหาแต่ละเรื่องให้มีความสัมพันธ์ต่อเนื่อง และเหมาะสมกับผู้เรียน					
6	☐ เพียงพอ ☐ ไม่เพียงพอ	การกำหนดโครงสร้างด้านเวลาเรียน วิชาพลศึกษาของสถานศึกษา					
7	☐ มี ☐ ไม่มี	การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นในสาขา วิชาพลศึกษา					
8	☐ มี ☐ ไม่มี	ความยุ่งยากในการจัดทำหลักสูตร สถานศึกษาวิชาพลศึกษา ให้สอดคล้องกับ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลาง					
9	☐ มี ☐ ไม่มี	จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษามีความชัดเจน และเข้าใจง่ายต่อการนำไปกำหนดเนื้อหา การเรียนรู้					
10	☐ มี ☐ ไม่มี	ปัญหาในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา					

ด้านครูผู้สอนพลศึกษา

ข้อ	สภาพ	รายการ	ระดับปัญหา				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
			5	4	3	2	1
1	☐ มี ☐ ไม่มี	ครูผู้สอนมีความสามารถในวิชาพลศึกษา					
2	☐ มี ☐ ไม่มี	มีระเบียบวินัยที่เคร่งครัดเวลาสอน					
3	☐ มี ☐ ไม่มี	สามารถถ่ายทอดในวิชาที่สอนให้นักเรียนเข้าใจได้ง่าย					
4	☐ มี ☐ ไม่มี	ครูผู้สอนมีบุคลิกภาพที่ดีเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน					
5	☐ มี ☐ ไม่มี	ใช้คำพูดที่สุภาพในการสอน					
6	☐ มี ☐ ไม่มี	ครูผู้สอนเอาใจใส่นักเรียนเป็นอย่างดี					
7	☐ มี ☐ ไม่มี	มีการแจ้งเนื้อหาวิชาก่อนการเรียนให้ทราบ					
8	☐ มี ☐ ไม่มี	วางตัวเหมาะสมในขณะที่ทำการสอน					
9	☐ มี ☐ ไม่มี	ให้คำปรึกษาและรับฟังเหตุผลนักเรียนได้เป็นอย่างดี					
10	☐ มี ☐ ไม่มี	มีความยุติธรรมกับนักเรียนเท่าเทียมกัน					

ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

ข้อ	สภาพ	รายการ	ระดับปัญหา				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
			5	4	3	2	1
1	☐ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	สื่อการสอนเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการหรือทักษะ					
2	☐ มี ☐ ไม่มี	การดูแลเรื่องความปลอดภัยเกี่ยวกับการใช้สื่อและอุปกรณ์การสอนในขณะที่ดำเนินการสอนพลศึกษาโดยรวม					
3	☐ เพียงพอ ☐ ไม่เพียงพอ	จำนวนอุปกรณ์กีฬาต่อจำนวนนักเรียนมีความเพียงพอ					
4	☐ เพียงพอ ☐ ไม่เพียงพอ	ได้รับ วัสดุ อุปกรณ์ ตรงตามความต้องการ					
5	☐ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	ขนาดและจำนวนของสถานที่ในร่มที่ใช้ในการเรียนการสอนพลศึกษา					
6	☐ จัดทำ ☐ ไม่จัดทำ	การผลิตสื่อหรืออุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษา					
7	☐ ทันสมัย ☐ ไม่ทันสมัย	อุปกรณ์การสอนและสื่อการสอนพลศึกษามีความทันสมัย					
8	☐ เหมาะสม ☐ ไม่เหมาะสม	การบำรุงรักษาสื่อ อุปกรณ์การสอนและสถานที่					
9	☐ เพียงพอ ☐ ไม่เพียงพอ	มีงบประมาณการจัดซื้ออุปกรณ์การสอนในแต่ละปี					
10	☐ มี ☐ ไม่มี	การบำรุงรักษา ซ่อมแซม อุปกรณ์พลศึกษาให้อยู่ในสภาพใช้งานได้					

ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

ข้อ	สภาพ	รายการ	ระดับปัญหา				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
			5	4	3	2	1
1	☐ จัดทำ ☐ ไม่จัดทำ	การสร้างเครื่องมือวัดลักษณะที่พึงประสงค์					
2	☐ เข้าใจ ☐ ไม่เข้าใจ	ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการวัดและการประเมินผลทางพลศึกษาที่สอดคล้องกับมาตรฐานและสาระการเรียนรู้					
3	☐ ครอบคลุม ☐ ไม่ครอบคลุม	สามารถวัดและประเมินผลการเรียนการสอนได้ครบทุกขั้นตอนของการสอน					
4	☐ เข้าใจ ☐ ไม่เข้าใจ	ความเข้าใจในการสร้างเครื่องมือวัด ทักษะความรู้ เจตคติของนักเรียนเกี่ยวกับวิชาพลศึกษา					
5	☐ มี ☐ ไม่มี	มีการใช้แบบทดสอบมาตรฐานที่มีผู้สร้างขึ้นแต่ละด้านในการวัดทางพลศึกษา					
6	☐ สอดคล้อง ☐ ไม่สอดคล้อง	วิธีวัดและประเมินผลสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ และจุดประสงค์					
7	☐ มี ☐ ไม่มี	มีการประเมินผลการสอนของครูพลศึกษา โดย ผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง					
8	☐ มี ☐ ไม่มี	การประเมินผลสมรรถภาพทางกายของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนในแต่ละภาคเรียน					
9	☐ จัดทำ ☐ ไม่จัดทำ	การตั้งจุดมุ่งหมายก่อนสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา					
10	☐ ครบ ☐ ไม่ครบ	วัดและประเมินผลครบทุกจุดประสงค์ตามแผนจัดการเรียนรู้					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

คำชี้แจง กรุณาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้
สุขศึกษาและพลศึกษา

ด้านความสำคัญ จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา

.....

.....

.....

.....

ด้านครูผู้สอนพลศึกษา

.....

.....

.....

.....

ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

.....

.....

.....

.....

ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงพล ต่อนี่
อาจารย์ประจำภาควิชาสุขศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประเสริฐ ข่ายมาน
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. อาจารย์ธงชาติ พู่เจริญ
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายดอนศักดิ์ คงแก้ว
วันเดือนปีเกิด	12 มิถุนายน 2522
สถานที่เกิด	จังหวัดนครศรีธรรมราช
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	80 หมู่ที่ 4 ตำบลหนองหงส์ อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช 80110
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	ครู
สถานที่ทำงานในปัจจุบัน	โรงเรียน ตชด.ช่างกลปทุมวันอนุสรณ์ ๑๐ 176 หมู่ที่ 6 ตำบลบ้านสำเนา อำเภอบางขัน จังหวัดนครศรีธรรมราช 80360
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2535	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนบ้านพรุ้งศรี จังหวัดนครศรีธรรมราช
พ.ศ. 2538	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๑๙ จังหวัดนครศรีธรรมราช
พ.ศ. 2541	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช
พ.ศ. 2545	วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) จากสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช (ตามโครงการรับวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดตรังเข้าสมทบ)
พ.ศ. 2551	การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ